

Den Europæiske Unions Tidende

L 70

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

17. marts 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 257/2011 af 16. marts 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 616/2007 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Brasilien, Thailand og andre tredjelande 1
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 258/2011 af 16. marts 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina 5
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 259/2011 af 16. marts 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 642/2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn 31
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 260/2011 af 16. marts 2011 om 146. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban 33
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 261/2011 af 16. marts 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 35
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 262/2011 af 16. marts 2011 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11 37

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2011/162/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 14. marts 2011 om fastsættelse af den holdning, Den Europæiske Union skal indtage på det femte møde i partskonferencen under Rotterdamkonventionen til ændringerne af bilag III til Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel 39

2011/163/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 16. marts 2011 om godkendelse af tredjelandes planer forelagt i henhold til artikel 29 i Rådets direktiv 96/23/EF (meddelt under nummer K(2011) 1630) ⁽¹⁾..... 40

2011/164/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 16. marts 2011 om midlertidig handel med sædekorn af arten *Triticum aestivum*, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF (meddelt under nummer K(2011) 1634) ⁽¹⁾ 47

IV Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 329/09/KOL af 15. juli 2009 om den norske ordning til fremme af alternative, vedvarende opvarmnings- og elspareforanstaltninger i private husholdninger (Norge) 49

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 257/2011

af 16. marts 2011

om ændring af forordning (EF) nr. 616/2007 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Brasilien, Thailand og andre tredjelande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 144, stk. 1, og artikel 148, sammenholdt med artikel 4,

under henvisning til Rådets afgørelse 2007/360/EF af 29. maj 2007 om indgåelse af aftaler i form af godkendt protokollat mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien og mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994) om ændring af indrømmelser for fjerkrækød ⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 130, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 bør importen i EU forvaltes ved hjælp af importlicenser. For imidlertid at undgå spekulative transaktioner, der fordrejer importen, er det hensigtsmæssigt at administrere det kontingent, der er åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 616/2007 ⁽³⁾ under løbenummer 09.4215 og gruppe 5, der er tildelt Thailand, ved først at tildele importrettigheder og derpå udstede

importlicenser, jf. artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽⁴⁾.

(2) Der bør fastsættes nye betingelser for tildeling af importrettigheder og udstedelse af de efterfølgende importlicenser for det pågældende kontingent, hvad angår ansøgenes adgang til kontingentet og fordelingen af de importerede mængder for kontingentperioden, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 616/2007.

(3) For at undgå spekulation og sikre, at importrettighederne tildeles virkelige importører, er det vigtigt at fastsætte den historiske referencemængde for importeret fjerkrækød, der er en betingelse for ansøgning om importrettigheder, på et passende niveau.

(4) Da der gælder nye betingelser for import af produkter med oprindelse i Thailand, bør der fastsættes et passende beløb for sikkerheden for importrettigheder og licenser for at garantere, at toldkontingenterne forvaltes korrekt, og sikre de erhvervsdrivende tilfredsstillende adgang til toldkontingenterne.

(5) For at forpligte de erhvervsdrivende til at ansøge om importlicenser for alle de tildelte importrettigheder bør det fastsættes, at en sådan forpligtelse er et primært krav som omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 138 af 30.5.2007, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 142 af 5.6.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

- (6) Den underrettningsperiode, der er fastsat i forordning (EF) nr. 616/2007 for de nationale myndigheders underretning af Kommissionen om de mængder, der er omfattet af udstedte licenser, ligger senere end udstedelsestidspunktet. For at opnå en god forvaltning af kontingentet er det derfor hensigtsmæssigt at fremskynde denne underrettningsperiode.
- (7) For at give de erhvervsdrivende og de kompetente myndigheder tid til at vænne sig til den nye forvaltning af gruppe 5 er det hensigtsmæssigt at udskyde perioden for indgivelse af ansøgninger om importrettigheder for den første delperiode, der begynder den 1. juli 2011, fra april 2011 til maj 2011.
- (8) Forordning (EF) nr. 616/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Da den næste kontingentperiode begynder den 1. juli 2011, bør denne forordning anvendes fra samme dato.
- (10) Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 616/2007 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3 tilføjes følgende stk. 3:

»3. De fastsatte årlige mængder for gruppe 5 administreres ved først at tildele importrettigheder og derpå udstede importlicenser.«

2) Artikel 4, 5 og 6 affattes således:

»Artikel 4

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006 for andre grupper end gruppe 5 skal importlicensansøgere ved fremlæggelsen af den første ansøgning for en given kontingentperiode dokumentere, at de i hver af de to perioder, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006, har importeret mindst 50 tons produkter omfattet af del XX i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 (*) eller tilberedninger henhørende under KN-kode 0210 99 39.

Med henblik på anvendelsen af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006 for gruppe 5 skal importrettighedsansøgere ved fremlæggelsen af den første ansøgning for et givet kontingentår dokumentere, at de har importeret mindst 250 tons

produkter omfattet af del XX i bilag I til forordning (EF) nr. 1234/2007 eller tilberedninger henhørende under KN-kode 0210 99 39 i hver af de to perioder, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006.

Licensansøgningen må kun omfatte ét af løbenumrene i bilag I til nærværende forordning.

2. Uanset artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006 og denne artikels stk. 1, første afsnit, kan importlicensansøgere ved fremlæggelsen af den første ansøgning for en given kontingentperiode dokumentere, at de i hver af de to perioder, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1301/2006, har forarbejdet mindst 1 000 tons fjerkrækød under KN-kode 0207 eller 0210 til fjerkrækødbaserede tilberedninger under KN-kode 1602, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1234/2007, eller til homogeniserede tilberedninger henhørende under KN-kode 1602 10 00, som ikke indeholder andet kød end fjerkrækød.

I dette stykke forstås ved udtrykket »forarbejdningsvirksomhed« enhver person, som er optaget i det nationale momsregister i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, og som dokumenterer sin forarbejdningsaktivitet i form af ethvert handelsdokument, der accepteres af den pågældende medlemsstat.

3. Et selskab, der er oprettet ved fusion af selskaber, som hver især har importeret referencemængder, kan benytte disse referencemængder som grundlag for sine ansøgninger.

4. Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1301/2006 kan hver ansøger for gruppe 3, 6 og 8 indgive flere licensansøgninger om import af produkter i en enkelt gruppe, hvis produkterne har oprindelse i flere forskellige lande. Ansøgningerne, som hver især omfatter et enkelt oprindelsesland, skal indgives samtidig til en medlemsstats kompetente myndighed. De betragtes, for så vidt angår den i denne artikels stk. 5 nævnte maksimale mængde, som en enkelt ansøgning.

5. For andre grupper end gruppe 5 omfatter licensansøgningen mindst 100 tons og højst 10 % af den disponible mængde for det pågældende kontingent i den pågældende periode eller delperiode.

Dog skal:

a) ansøgninger om licenser eller importrettigheder for gruppe 2 og 3 højst omfatte 5 % af den disponible mængde for det pågældende kontingent i den pågældende periode eller delperiode

- b) den mindste mængde for gruppe 3, 6 og 8, licensansøgningen kan omfatte, nedsættes til 10 tons.

For gruppe 5 kan ansøgninger om importrettigheder omfatte mindst 100 tons og højst 10 % af den disponible mængde for det pågældende kontingent i den pågældende delperiode.

6. Licenserne indebærer en forpligtelse til at importere fra det nævnte land, undtagen hvad angår gruppe 3, 6 og 8. For de grupper, der er omfattet af denne forpligtelse, angives oprindelseslandet i rubrik 8 i licensansøgningen og licensen, og »ja« markeres med et kryds.

7. Licensansøgningen og licensen indeholder i rubrik 20 en af de påtegninger, der er anført i bilag II, del A.

Licensen indeholder i rubrik 24 en af de påtegninger, der er anført i bilag II, del B.

Licenserne for produkter i gruppe 3 og 6 indeholder i rubrik 24 en af de påtegninger, der er anført i bilag II, del C.

Licenserne for produkter i gruppe 8 indeholder i rubrik 24 en af de påtegninger, der er anført i bilag II, del D.

Artikel 5

1. Ansøgninger om importrettigheder for gruppe 5 og om importlicenser for de andre grupper kan kun indgives i løbet af de syv første dage i den tredje måned før hver delperiode og for gruppe 3's vedkommende i løbet af de syv første dage i den tredje måned før kontingentperioden.

Ansøgninger om importrettigheder for gruppe 5 vedrørende den delperiode, der begynder den 1. juli 2011, kan dog kun indgives i løbet af de syv første dage i maj 2011.

2. Der stilles en sikkerhed på 50 EUR/100 kg i forbindelse med indgivelse af licensansøgning for andre grupper end gruppe 5. For licensansøgninger for gruppe 1, 4 og 7 er sikkerheden dog på 10 EUR/100 kg, og for ansøgninger om importrettigheder for gruppe 5 er sikkerheden på 6 EUR/100 kg.

3. Senest den fjortende dag i den måned, hvori ansøgningerne indgives, meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke samlede mængder der for hver gruppe er indgivet ansøgninger for, opdelt efter oprindelse og udtrykt i kg.

4. Importrettigheder tildeles og licenser udstedes fra den treogtyvende dag i den måned, hvor ansøgningerne indgives, og senest den sidste dag i denne måned. Importrettighederne er gyldige fra den første dag i den delperiode, for hvilken ansøgningen er indgivet, og indtil den 30. juni i samme importperiode, og de kan ikke overdrages.

5. For gruppe 5 kan importlicensansøgninger kun indgives i den medlemsstat, hvori ansøgeren har ansøgt om og fået tildelt importrettighederne. For denne gruppe udstedes licenserne efter ansøgning fra de erhvervsdrivende, der har fået tildelt importrettigheder, og i deres navn.

For gruppe 5 stiller den erhvervsdrivende en sikkerhed på 75 EUR/100 kg i forbindelse med importlicensens udstedelse. Ved hver udstedelse af importlicens nedsættes de opnåede importrettigheder med en tilsvarende mængde, og den sikkerhed, der er stillet efter stk. 2, frigives straks i forhold hertil.

6. Importlicensansøgningerne skal omfatte den samlede mængde svarende til de tildelte importrettigheder. Denne forpligtelse er et primært krav efter artikel 20, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (**)

Artikel 6

1. Uanset artikel 11, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1301/2006 underretter medlemsstaterne Kommissionen om:

a) de samlede mængder, der omfattes af licenser, de har udstedt for alle grupper undtagen gruppe 5, senest tiendedagen i måneden efter den måned, hvori ansøgningerne blev indgivet

b) de samlede mængder, der omfattes af licenser, de har udstedt for delperioden for gruppe 5, senest tiendedagen i måneden efter hver delperiode.

2. Inden udgangen af den fjerde måned efter udgangen af hver årsperiode meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke mængder der faktisk er overgået til fri omsætning i henhold til denne forordning i løbet af den pågældende periode.

3. Uanset artikel 11, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1301/2006 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de mængder, der omfattes af ubenyttede eller delvis benyttede importlicenser, svarende til forskellen mellem de mængder, der er anført på importlicensernes bagside, og de mængder, de blev udstedt for:

- a) første gang sammen med de meddelelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 5, stk. 3, om de ansøgninger, der blev indgivet for den sidste delperiode i den årlige kontingentperiode
- b) anden og sidste gang ved udgangen af den fjerde måned efter udgangen af hver årsperiode for mængder, der endnu ikke var givet meddelelse om på tidspunktet for den første meddelelse, jf. litra a).

Den første meddelelse omhandlet i første afsnit, litra a), gælder ikke for gruppe 3.

4. De mængder, der er omfattet af stk. 1 og 3, udtrykkes i kg og opdeles efter gruppe. De mængder, der er omfattet af stk. 2, udtrykkes i kg og opdeles efter gruppe og oprindelse.

(*) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(**) EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.«

3) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit udgår.

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Gruppe 5-licenser er dog gyldige i 15 arbejdsdage fra den dato, hvor licensen faktisk blev udstedt, jf. artikel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 (*). Importrettighederne er gyldige fra den første dag i den delperiode, for hvilken ansøgningen er indgivet, og indtil den 30. juni i samme kontingentperiode.

(*) EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den kontingentperiode, der begynder den 1. juli 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 258/2011

af 16. marts 2011

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions (»Unionen«) funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (⁽¹⁾) (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

- (1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) offentliggjorde den 19. juni 2010 en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* (⁽²⁾) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«).
- (2) Antidumpingproceduren blev indledt som følge af en klage, der blev indgivet af European Ceramic Tile Manufacturers' Federation (CET) (»klagerne«), på vegne af 69 producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 30 %, af den samlede produktion af keramiske fliser i Unionen. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

2. Parter, som er berørt af proceduren

- (3) Kommissionen underrettede officielt klagerne, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter i Kina og Kinas repræsentanter, kendte importører og brugere om indledningen af proceduren. Kommis-

sionen underrettede også producenter i USA, Nigeria, Brasilien, Tyrkiet, Indonesien og Thailand, da disse lande påtænkte anvendt som referencelande. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

- (4) På baggrund af det tilsyneladende store antal eksporterende producenter i Kina og det store antal ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenter blev det i indledningsmeddelelsen påtænkt at anvende stikprøver for disse parter vedkommende for at fastsætte dumpingens og skadens omfang, jf. grundforordningens artikel 17. For at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at fastslå, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i givet fald at udtage stikprøver, blev alle kendte eksporterende producenter i Kina, importører og EU-producenter anmodet om at give sig til kende over for Europa-Kommissionen og som angivet i indledningsmeddelelsen fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den pågældende vare i perioden 1. april 2009 til 1. marts 2010. De kinesiske myndigheder blev også hørt.

2.1. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (5) Der blev modtaget 105 gyldige besvarelser af stikprøveundersøgelsen fra eksporterende producenter i Kina, hvilket dækker 47 % af importen i undersøgelsesperioden som defineret i betragtning 24 nedenfor. Samarbejdsniveauet blev derfor betragtet som lavt.
- (6) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af tre grupper, som repræsenterede 10 individuelle producenter, der tegnede sig for 14,4 % af den samlede eksportmængde fra Kina til Unionen og 31,3 % af den samlede mængde fra de samarbejdsvillige eksportører i UP. De berørte parter og de kinesiske myndigheder blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, hørt i forbindelse med udtagelsen af stikprøven. Der blev indsendt en række bemærkninger til den foreslåede stikprøve. Bemærkninger, der blev fundet berettigede, blev, hvor det var muligt, taget i betragtning ved udtagelsen af den endelige stikprøve.

(¹) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

(²) EUT C 160 af 19.6.2010, s. 20.

2.2. Stikprøve af EU-producenter

- (7) European Ceramic Tile Manufacturers' Federation (CET) bekræftede i et brev til Kommissionen, at alle klagende virksomheder havde indvilliget i at blive taget i betragtning til at indgå i stikprøven. Ud over de klagende producenter gav også andre virksomheder sig til kende, hvorved Kommissionen modtog oplysninger fra 73 EU-producenter.
- (8) I stikprøveudtagningen blev der taget hensyn til den store fragmentation i sektoren for keramiske fliser. For at sikre, at resultaterne fra store virksomheder ikke dominerede skadesanalysen og at situationen i mindre virksomheder, som tilsammen tegnede sig for den største del af EU-produktionen, blev korrekt afspejlet, blev det besluttet, at alle segmenter, altså små, mellemstore og store virksomheder, skulle repræsenteres i stikprøven.
- (9) Stikprøven blev opdelt i tre segmenter baseret på den årlige produktion:
- Segment 1: Store virksomheder — produktion på over 10 mio. m²
 - Segment 2: Mellemstore virksomheder — produktion på mellem 5 og 10 mio. m²
 - Segment 3: Små virksomheder — produktion på under 5 mio. m².
- (10) I analysen af de mikroøkonomiske indikatorer blev resultaterne fra virksomhederne i stikprøven i et specifikt segment vejret i henhold til den andel, netop dette segment udgjorde af den samlede EU-produktion (ved brug af en særlig vægt for hvert segment i den samlede sektor for keramiske fliser). Ifølge de oplysninger, der blev indhentet i forbindelse med undersøgelsen, tegnede producenterne i segment 1 og 2 sig hver for ca. en fjerdedel af den samlede EU-produktion, mens producenterne i segment 3 tegnede sig for ca. halvdelen af den samlede EU-produktion. Mere end 350 virksomheder hører til i segmentet for små virksomheder. Mere end 40 virksomheder hører til i segmentet for mellemstore virksomheder, og over 20 virksomheder hører til i segmentet for store virksomheder.
- (11) Ti virksomheder blev udtaget til stikprøven. Der er tale om de største virksomheder i hvert af de tre segmenter, og der blev taget hensyn til salg, produktion og geografisk beliggenhed. En stikprøveudvalgt virksomhed hører til segmentet af store virksomheder, fire til segmentet af mellemstore virksomheder og fem til segmentet af små virksomheder. De udtagne virksomheder er beliggende i seks medlemsstater (Italien, Spanien, Polen, Portugal,

Tyskland og Frankrig), som tilsammen tegner sig for over 90 % af den samlede EU-produktion. Stikprøven repræsenterede 24 % af de samarbejdsvillige producenters samlede produktion og 7 % af den samlede EU-produktion.

- (12) I løbet af undersøgelsen besluttede en stikprøvevirksomhed fra Polen at indstille samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen kunne ikke indhente samarbejde fra en anden producent i Polen.
- (13) Uanset den polske producents tilbagetrækning af samarbejdet er stikprøven stadig repræsentativ i henhold til kriterierne i betragtning 8 og 10. Det blev således besluttet, at proceduren kunne fortsættes med en stikprøve på ni producenter fra fem medlemsstater.
- (14) Klagerne anmodede om, at deres navne blev hemmeligholdt. Kommissionen accepterede denne anmodning.

2.3. Stikprøver af importører

- (15) Kommissionen modtog 24 besvarelser fra importører. Tre store importører blev udelukket fra stikprøveundersøgelsen. To af dem var forretningsmæssigt forbundet med kinesiske eksportører og en med en EU-producent (importen er marginal sammenlignet med producentens samlede salg).
- (16) De ikke forretningsmæssigt forbundne importører tegner sig for ca. 6 % af den samlede import fra Kina.
- (17) Syv virksomheder blev udtaget til stikprøven og tegnede sig for 95 % af de ikke forretningsmæssigt forbundne samarbejdsvillige virksomheders import. En af disse virksomheder var samtidig bruger af den pågældende vare. Stikprøven var også repræsentativ for så vidt angår den geografiske spredning. Stikprøven omfatter således medlemsstater, der tegner sig for over 49 % af importen til Unionen, hvilket underbygger repræsentativiteten.
- ## 2.4. Spørgeskemabesvarelser og kontrollbesøg
- (18) For at give de eksporterende kinesiske producenter i stikprøven mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, hvis de ønskede det, sendte Kommissionen de relevante formularer til de eksporterende producenter i stikprøven. En gruppe af eksporterende producenter anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, eller individuel behandling, hvis undersøgelsen skulle vise, at de ikke opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling. De andre grupper af eksporterende producenter anmodede udelukkende om individuel behandling.

- (19) Der blev modtaget anmodninger om individuel undersøgelse fra otte virksomheder eller grupper af forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der ikke indgik i stikprøven. Behandlingen af disse anmodninger ville i den midlertidige fase have været urimeligt byrdefuld at gennemføre. Der vil i den endelige fase blive truffet en afgørelse om, hvorvidt disse virksomheder kan indrømmes en individuel undersøgelse.
- Qingyuan Gani Ceramics Co., Ltd
 - Foshan Gani Ceramics Co. Ltd
 - Giavelli S.r.l., en forretningsmæssigt forbundet italiensk importør
- (20) Kommissionen fremsendte spørgeskemaer til de eksporterende producenter i stikprøven, som havde givet udtryk for, at de ville anmode om individuel undersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 17, stk. 3, til EU-producenterne i stikprøven, de samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører og alle kendte brugere i Unionen.
- (21) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra tre grupper af eksporterende producenter, der indgår i stikprøven, fra otte eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter uden for stikprøven, fra ni EU-producenter, der indgår i stikprøven, og fra fem importører, der ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent. Der blev desuden modtaget bemærkninger fra den europæiske sammenslutning af producenter (Ceram-Unie), nationale sammenslutninger af producenter, importører, sammenslutninger af importører og brugere.
- (22) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på sine vurderinger i forbindelse med spørgsmålet om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling og med henblik på foreløbig fastsættelse af dumping, heraf følgende skade og Unionens interesser og aflagde kontrolbesøg hos ni EU-producenter, der indgår i stikprøven, og hos følgende virksomheder:
- a) *Eksporterende producenter i Kina*
- Becarry Group, som består af:
 - Foshan Becarry Ceramics Co., Ltd
 - Heyuan Becarry Ceramics Co., Ltd
 - Heyuan Hairi Ceramic Co., Ltd
 - Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd
 - Xinruncheng Group, som består af:
 - Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd
 - Foshan City Nanhai Chongfa Ceramics Co., Ltd
 - Wonderful Group, som består af:
 - Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co., Ltd
 - Guangdong Jiamei Ceramics Co., Ltd
- b) *Forhandlere i Kina*
- Foshan Changwei Enterprise Co., Ltd
- c) *Forhandlere i Hongkong:*
- Cayenne Trading International Ltd
 - Great Prosperity Development Ltd
 - Good East Development Ltd
- d) *Ikke forretningsmæssigt forbundne importører*
- Enmon GmbH, Tyskland
- e) *Nationale sammenslutninger af producenter*
- Confindustria Ceramica (Italien)
 - Spanish Ceramic Tile Manufacturer's Association (ASCER)
 - APICER (Portugal).
- (23) Da det var nødvendigt at fastsætte en normal værdi for de eksporterende producenter i Kina, der eventuelt ikke ville blive indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev der aflagt kontrolbesøg hos to producenter med henblik på at fastsætte den normale værdi på grundlag af oplysninger fra USA som referenceland. Disse producenter anmodede om fortrolig behandling af deres identitet.
- ### 3. Undersøgelsesperiode
- (24) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. april 2009 til 31. marts 2010 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).
- #### B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE
- ##### 1. Den pågældende vare
- (25) Den pågældende vare er glaserede eller uglaserede keramiske sten og fliser til brolægning, gulvbelægning eller beklædning af vægge, kaminer o. lign.; samt glaserede og uglaserede keramiske terninger og lignende varer til mosaikarbejder, også på underlag (»keramiske fliser« eller »den pågældende vare«), som for øjeblikket tariferes under KN-kode 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 og 6908 90 99.

- (26) Keramiske fliser anvendes hovedsagelig i byggeindustrien til beklædning af vægge og gulve.

2. Samme vare

- (27) En part påstod, at den importerede vare fra Kina og den vare, der produceres af EU-erhvervsgruppen, ikke var sammenlignelige.
- (28) Der mindes om, at Kommissionen baserede prissammenligningen på varetyper, der adskilles på grundlag af varekontrolnumre baseret på otte egenskaber.
- (29) Den pågældende part fremsatte sine argumenter under en høring i tilstedeværelse af høringskonsulenten. I henhold til argumenterne skyldtes den manglende sammenlignelighed de forskellige teknologier, materialer, polering og design, som anvendes til produktion af fliser i Unionen og Kina. Teknologisk avancerede anlæg producerede fliser af høj kvalitet med serigrafi og adskillige farver. Virksomheden forklarede, at der findes forskellige printteknologier til serigrafi, rotationstryk og inkjetprint.
- (30) Til trods for anmodninger om indsendelse af detaljerede oplysninger om alle disse aspekter vedrørende varesammenlignelighed var parten ikke i stand til at begrunde sine påstande. Argumentet om forbedring af sammenligneligheden blev således ikke underbygget af beviser. Desuden erkendte parten selv, at de varetyper, der er omfattet af en tilføjelse af de fire foreslåede kriterier kun ville repræsentere 0,5 % af flisemarkedet. Som anført i høringskonsulentens rapport, som indeholdt et resumé af den pågældende virksomheds synspunkter, var de resterende 99,5 % af varerne under de samme varekontrolnumre ens.
- (31) Parten begrundede, som nævnt ovenfor, ikke, hvorfor virksomheden mente, der skulle indføres yderligere kriterier, eller den mulige indvirkning heraf på priserne. På grund af den ubetydelige markedsandel for den pågældende varetype og partens udtrykkelige erkendelse af, at 99,5 % af fliserne var sammenlignelige under det pågældende varekontrolnummer, blev påstanden om at tilføje yderligere kriterier til varekontrolnummer-strukturen foreløbigt afvist.
- (32) Det blev konkluderet, at den pågældende vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina og på hjemmemarkedet i USA, der blev valgt som midlertidigt referenceland, samt varen, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-producenter, havde de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderes derfor foreløbigt, at disse varer er identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

- (33) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de producenter, som viste sig at opfylde kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Til orientering er disse kriterier kort beskrevet herunder:
- 1) Erhvervs-mæssige beslutninger træffes på grundlag af markedsvilkårene og uden væsentlig statslig indgriben, og omkostningerne afspejler markedspriserne.
 - 2) Firmaer skal have ét klart sæt grundlæggende regnskaber, som revideres uafhængigt i henhold til internationale standarder for regnskabsføring, og som anvendes til alle formål.
 - 3) Ingen væsentlige fordrejninger må være overført fra det tidligere ikkemarkedsøkonomiske system.
 - 4) Der skal forefindes konkurs- og ejendomslove, der garanterer stabilitet og retssikkerhed.
 - 5) Valutaomregninger finder sted til markedskurs.
- (34) To grupper af eksporterende producenter fra Kina anmodede om markedsøkonomisk behandling i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7.
- (35) Det blev konstateret, at parterne (to producenter, en kinesisk forhandler og en forhandler fra Hongkong), der angiveligt udgjorde den ene af disse grupper, i virkeligheden ikke var forretningsmæssigt forbundne. Under disse omstændigheder blev anmodningerne om markedsøkonomisk behandling fra disse to kinesiske producenter (Becarry Group og Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd) behandlet separat.
- (36) Hvad angår den ene gruppe af virksomheder, nemlig Wonderful Group, som bestod af to producentgrupper, der var forretningsmæssigt forbundne med hinanden ved at være ejet af samme holdingselskab, anmodede kun den ene af de forretningsmæssigt forbundne grupper om markedsøkonomisk behandling, mens den anden kun anmodede om individuel behandling. Da alle virksomheder i samme gruppe skal anmode om markedsøkonomisk behandling, og kriterierne for markedsøkonomisk behandling skal opfyldes for alle virksomheder i den samme gruppe, var denne anmodning ufuldstændig og blev derfor ikke taget i betragtning. Gruppen kunne derfor ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling.

- (37) For Becarry Groups vedkommende viste undersøgelsen for så vidt angår det første kriterium, at producenten havde en eksportsalgsrestriktion i sin erhvervslicens, som blev anvendt i praksis. Det blev derfor konkluderet, at virksomhedens beslutninger om salg ikke blev truffet frit, men derimod var underlagt væsentlig statslig indgriben. Desuden kunne det for flere af virksomhederne i gruppen ikke fastslås, om der var blevet ydet startkapital til virksomheden, og i så tilfælde hvem. Hvad angår det andet kriterium, viste regnskaberne flere alvorlige mangler, som ikke fremgik af revisionsrapporten. Endelig blev det vedrørende det tredje kriterium også konstateret, at der var flere fordrejninger overført fra det ikkemarkedsøkonomiske system, idet væsentlige aktiver ikke var korrekt bogført eller afskrevet i regnskaberne, og der forelå ingen beviser for, at virksomheden havde betalt for sin brugsret til jord.
- (38) Hvad angår Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd, viste undersøgelsen vedrørende det første kriterium, at virksomheden ikke kunne bevise, om der betaltes startkapital til virksomheden ved oprettelsen, og i så fald hvem, der betalte. Det kunne således ikke udelukkes, at nogle af midlerne blev stillet til rådighed af staten. Hvad angår det andet kriterium, viste regnskaberne alvorlige mangler, der ikke fremgik af revisionsrapporten, og det blev således konstateret, at regnskaberne ikke var revideret i henhold til internationale regnskabsstandarder. Endelig var der, hvad angår det tredje kriterium, også alvorlige fordrejninger overført fra det ikkemarkedsøkonomiske system, da der ikke blev fremlagt bevis for, om virksomheden havde betalt for sin ret til brug af jord eller for betaling af visse aktiver.
- (39) Kommissionen sendte resultaterne af undersøgelsen vedrørende markedsøkonomisk behandling til de pågældende eksporterende producenter, de kinesiske myndigheder og klagerne og opfordrede dem til at indsende bemærkninger.
- (40) Efter fremlæggelsen af resultaterne vedrørende markedsøkonomisk behandling modtog Kommissionen bemærkninger fra to eksporterende producenter i stikprøven, som ikke var blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling. Disse bemærkninger var dog ikke af en sådan art, at de kunne ændre konklusionerne, da de udelukkende søgte at tilbagevise en del af konklusionerne og ikke indeholdt nye beviser til støtte for bemærkningerne.
- Eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit.
- Størstedelen af aktierne tilhører private. Statslige embedsmænd i bestyrelsen eller i ledende stillinger skal være i mindretal, eller det skal påvises, at virksomheden ikke desto mindre er tilstrækkeligt uafhængig af statslig indgriben.
- Valutaomregninger foretages til markedskursen.
- Statens indgriben er ikke af sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige todsatser for individuelle eksportører.
- (42) De eksporterende producenter i stikprøven, som anmodede om markedsøkonomisk behandling — Becarry Group and Shandong Yadi Ceramics Co Ltd — anmodede også om individuel behandling, hvis der ikke kunne indrømmes dem markedsøkonomisk behandling. Wonderful Group og Xinruncheng Group anmodede også om individuel behandling.
- (43) For så vidt angår Becarry Group blev det konstateret, at der ikke blev truffet frie beslutninger om salg på grund af eksportsalgsrestriktionen, jf. betragtning 37 ovenfor, og virksomhedens anmodning om individuel behandling blev derfor afvist.
- (44) Om de andre eksporterende producenter konstateredes det, at de opfyldte betingelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og derfor kunne indrømmes individuel behandling. På grundlag af de foreliggende oplysninger konstateredes det således foreløbigt, at følgende eksporterende producenter fra Kina, der indgik i stikprøven, opfyldte alle kravene for indrømmelse af individuel behandling, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5:
- Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd
- Xinruncheng Group
- Wonderful Group

2. Individuel behandling

- (41) Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), kan der fastsættes en landsdækkende told for lande, der er omfattet af den pågældende artikel, undtagen i tilfælde hvor virksomhederne kan bevise, at de opfylder alle kriterier i grundforordningens artikel 9, stk. 5. Til orientering er disse kriterier kort beskrevet nedenfor:

- Eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede virksomheder eller joint ventures, kan frit tilbageføre kapital og fortjeneste.

3. Normal værdi

a) Valg af referenceland

- (45) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for eksporterende producenter, der ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af hjemmemarkedspriserne eller en beregnet normal værdi i et referenceland.

- (46) I indledningsmeddelelsen tilkendegav Kommissionen, at den påtænkte at anvende USA som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.
- (47) Der blev indsendt en række bemærkninger, og en række andre lande blev foreslået som alternativ, nemlig Brasilien, Tyrkiet, Nigeria, Thailand og Indonesien.
- (48) Kommissionen besluttede derfor at indhente samarbejde fra kendte producenter i disse lande, herunder også USA. Kun to producenter af den pågældende vare i USA besvarede dog spørgeskemaerne. En producent fra Thailand indsendte også en ufuldstændig spørgeskemabesvarelse, og virksomhedens varesortiment var under alle omstændigheder ikke fuldt ud sammenligneligt med de samarbejdsvillige kinesiske producenters.
- (49) Undersøgelsen viste, at USA har et konkurrencepræget marked for den pågældende vare. Adskillige producenter var aktive på det amerikanske hjemmemarked, og der importeredes store mængder. Undersøgelsen viste desuden, at keramiske fliser med oprindelse i Kina og i USA grundlæggende har de samme fysiske egenskaber og anvendelsesformål, og at produktionsprocesserne var identiske.
- (50) Det blev påstået, at da det amerikanske marked overvejende er kendetegnet ved import, dækker keramiske fliser produceret i USA og fliser produceret i Kina forskellige markedssegmenter. De varettyper, der produceres på hjemmemarkedet, som blev anvendt som grundlag for fastsættelse af den normale værdi, ville derfor ikke være sammenlignelige med de varettyper, der eksporteres fra Kina til Den Europæiske Union. Undersøgelsen har dog vist, at den amerikanske produktion dækker en lang række varettyper, der er sammenlignelige med de varettyper, der produceres i og eksporteres fra Kina, jf. betragtning 49 ovenfor.
- (51) Det blev endvidere påstået, at USA skulle være en relativt lille aktør på verdensmarkedet for keramiske fliser. Der produceredes dog ca. 600 mio. m² på hjemmemarkedet i 2009, hvilket betragtes som væsentligt. Til sammenligning fremstillede Kina, verdens største producent, 2 mia. m² i samme periode.
- (52) En part påstod, at USA havde strenge kvalitetsstandarder og effektivt skabte ikke-toldmæssige handelshindringer for importen fra Kina. Undersøgelsen viste dog, hvilket fremgår ovenfor, at importmængden fra Kina til USA var høj og udgjorde den væsentligste del af forbruget på det amerikanske hjemmemarked. Argumentet om, at ikke-toldmæssige handelshindringer i USA påvirkede importen og dermed konkurrencen, blev derfor afvist.
- (53) De tal, som de to samarbejdsvillige amerikanske producenter indsendte i deres besvarelser, blev verificeret under et kontrolbesøg. Kun de verificerede data fra den ene producent blev i sidste ende taget i betragtning, da det blev konkluderet, at der var tale om pålidelige data, som den normale værdi kunne baseres på. Tallene fra den anden producent, hos hvem der blev aflagt kontrolbesøg, blev ikke fundet pålidelige og måtte forkastes, da denne producent kun angav en del af sit hjemmemarkedssalg, og da der ikke var fuld overensstemmelse mellem omkostningerne og regnskaberne.
- (54) Kommissionen konkluderer derfor foreløbigt, at USA er et hensigtsmæssigt og rimeligt valg af referenceland i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7.
- b) *Fastsættelse af den normale værdi*
- (55) Den normale værdi blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsat på grundlag af efterprøvede oplysninger fra producenten i referencelandet, jf. nedenfor.
- (56) Den amerikanske producents hjemmemarkedssalg af samme vare blev, for så vidt angår mængde, fundet repræsentativt i forhold til den pågældende vare, der blev eksporteret til Unionen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- (57) Hjemmemarkedssalget til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i løbet af undersøgelsesperioden kunne anses for at have fundet sted i normal handel for alle typer af samme vare fremstillet af den amerikanske producent. På grund af kvalitetsforskel mellem samme vare produceret og solgt i USA og den pågældende vare, der eksporteres fra Kina til Unionen, blev det for visse varettyper vurderet mere hensigtsmæssigt at beregne den normale værdi for at kunne tage disse forskelle i betragtning og sikre en retfærdig sammenligning, jf. betragtning 61.
- (58) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje SA&G-omkostningerne og fortjenesten til den amerikanske producents produktionsomkostninger. Beløbene for SA&G og fortjeneste blev, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, fastlagt på basis af den amerikanske producents faktiske tal for produktion og salg i normal handel af den samme vare.

c) Eksportpriser for eksporterende producenter

- (59) Eksportpriserne for de kinesiske eksportører i stikprøven blev baseret på de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales af den første uafhængige kunde. Hvor salget foregik via en forretningsmæssigt forbundet importør i Unionen, blev priserne beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. Der blev foretaget justeringer for alle de omkostninger, der var påløbet mellem import og videresalg, herunder salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste. Hvad angår fortjenstmargenen, blev en ikke forretningsmæssigt forbunden importørs fortjeneste på den pågældende vare anvendt, da den forretningsmæssigt forbundne importørs faktiske fortjeneste ikke blev betragtet som et pålideligt grundlag på grund af forholdet mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne importør.

d) Sammenligning

- (60) Dumpingmargenerne blev fastlagt ved at sammenligne de individuelle eksportpriser af fabrik hos eksportørerne i stikprøven med salgspriserne på hjemmemarkedet eller den beregnede normale værdi.
- (61) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Den normale værdi blev justeret for forskelle i egenskaber, som navnlig skyldes OEM branding, og for kvalitetsforskelle for visse varettyper, der ikke produceres af producenten i referencelandet for de lavere omkostninger til fliser, der ikke er af porcelæn. Der blev foretaget yderligere justeringer vedrørende søtransport, forsikrings- og håndteringsomkostninger og hermed forbundne omkostninger, emballerings- og kreditomkostninger, bankgebyrer og provisioner i alle tilfælde, hvor dette blev anset for at være berettiget, korrekt og kunne dokumenteres.

4. Dumpingmargener

a) For samarbejdsvillige eksporterende producenter, som blev indrømmet individuel behandling

- (62) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, blev dumpingmargenerne for samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, der blev indrømmet individuel behandling, fastsat på grundlag af en sammenligning af det vejede gennemsnit af den normale værdi for referencelandet og det vejede gennemsnit af eksportprisen for den pågældende vare til EU som fastlagt ovenfor.

- (63) På det grundlag blev de midlertidige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

	Midlertidig dumpingmargen
Group Xinruncheng	35,5 %
Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd	36,6 %
Wonderful Group	26,2 %

b) For alle andre samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (64) Dumpingmargenen for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina, som ikke indgik i stikprøven, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 6, beregnet som et vejede gennemsnit af de dumpingmargener, der var fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven.
- (65) Dumpingmargenen for den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina, som indgik i stikprøven men ikke blev indrømmet individuel behandling (Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd), blev også beregnet ifølge metoden i betragtning 64.

c) Alle andre (ikke samarbejdsvillige) eksporterende producenter

- (66) Den landsdækkende dumpingmargen for alle andre ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina blev fastlagt ved brug af den højeste dumpingmargen for en repræsentativ varetype fra en samarbejdsvillig eksporterende producent.
- (67) På det grundlag udgør den foreløbige vejede gennemsnitlige dumpingmargen på basis af stikprøven og det landsdækkende dumpingniveau følgende i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Vejede gennemsnit på basis af stikprøven for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, eller ikke er blevet indrømmet individuel behandling (jf. bilag I)	32,3 %
Restmargen for ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter	73,0 %

D. SKADE

1. EU-produktion og EU-erhvervsgren

- (68) Som nævnt i betragtning 8 er EU-erhvervsgrenen for keramiske fliser meget fragmenteret. Over 500 producenter fremstiller keramiske fliser.
- (69) Som nævnt tidligere er EU-erhvervsgrenen delt op i tre segmenter: små, mellemstore og store virksomheder. De små virksomheder tegner sig for halvdelen af den samlede EU-produktion.

- (70) De nationale og europæiske sammenslutninger har indsendt tal, der anslår, at de små virksomheder tegner sig for ca. 75 % af EU-produktionen. Disse tal er blevet krydstjekket med tal fra individuelle producenter og nationale sammenslutninger, men også med statistiske kilder såsom Prodcou. Mængden og værdien af den resterende produktion er blevet ekstrapoleret på baggrund af samme informationskilder. På denne baggrund blev det konkluderet, at den samlede EU-produktion udgjorde 895 mio. m² i UP. Samtlige EU-producenter (som tegner sig for den samlede EU-produktion) udgør EU-erhvervsgruppen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og benævnes herefter »EU-erhvervsgruppen«.

2. EU-forbruget

- (71) EU-forbruget blev fastsat ved at lægge importen baseret på Eurostats oplysninger til EU-producenternes salg på EU-markedet. Tallene vedrørende det samlede salg i Unionen af den pågældende vare blev baseret på efterprøvede data fra både nationale og europæiske sammenslutninger af producenter. Ekstrapoleringerne blev foretaget på grundlag af sammenslutningernes og Prodcou's data for at komme frem til det samlede salg i Unionen.
- (72) I den betragtede periode, dvs. mellem 2007 og UP, faldt EU-forbruget med 29 %, hvor det største fald var på 13 % mellem 2007 og 2008. I UP faldt forbruget med 8 % sammenlignet med 2009.

Tabel 1

Forbrug

Mængde (1 000 m ²)	2007	2008	2009	UP
+ Samlet import	157 232	140 715	115 676	119 689
+ EU-produktion solgt på EU-markedet	1 275 486	1 099 092	992 204	895 140
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	86	78	70
= Forbruget	1 432 718	1 239 807	1 107 880	1 014 829
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	87	77	71
Fald år-til-år		- 13 %	- 11 %	- 8 %

3. Importen fra Kina

3.1. Mængde, markedsandel og priser for dumpingimporten af den pågældende vare

- (73) Udviklingen i mængder, markedsandele og gennemsnitspriser vedrørende importen fra Kina kan ses nedenfor. Følgende mængde- og pristendenser er baseret på oplysninger fra Eurostat.

Tabel 2

Importen fra Kina

Mængde (1 000 m ²)	2007	2008	2009	UP
Udviklingen i importen fra det pågældende land	68 081	65 122	62 120	66 023
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	96	91	97
År-til-år-basis		- 4 %	- 5 %	+ 6 %
Markedsandel for importen fra det pågældende land	4,8 %	5,3 %	5,6 %	6,5 %
Importpriser fra det pågældende land (EUR/m ²)	4,7	4,9	4,4	4,5
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	105	95	97
År-til-år-basis		+ 4 %	- 10 %	+ 2 %

- (74) Mængden af den samlede import fra Kina faldt med 3 % i løbet af den betragtede periode og udgjorde ca. 66 mio. m² i UP. Den faldende tendens er som sådan i tråd med den faldende tendens i forbruget, men den er dog langt mindre udtalt og forekom mellem 2007 og 2009. Mellem 2009 og UP steg importmængden fra Kina med 6 %. Set over hele den betragtede periode steg markedsandelen for importen fra Kina således med 35 %, fra 4,8 % i 2007 til 6,5 % i UP.
- (75) Priserne på importen fra Kina faldt med 4 % i den betragtede periode, fra 4,7 EUR/m² til 4,5 EUR/m².

3.2. Prisunderbud

- (76) For at kunne undersøge prisunderbuddet blev de vejede gennemsnitlige salgspriser for hver varetype, som EU-producenterne solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for import fra Kina ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med en passende justering for gældende told og omkostninger efter importen og handelsled.
- (77) Sammenligningen viste, at importen af den pågældende vare i UP blev solgt i Unionen til priser, der underbød EU-erhvervsgrenens. Udtrykt i procent af sidstnævnte varierede underbuddet mellem 44 % og 57 %. Beregningerne blev baseret på data indsendt fra EU-producenterne i stikprøven og eksporterende producenter fra Kina, som indgik i stikprøven.

4. Import fra andre tredjelande end Kina

- (78) Importmængden fra andre tredjelande i den betragtede periode fremgår af nedenstående tabel. Følgende mængde- og pristendenser er baseret på oplysninger fra Eurostat.

Tabel 3

Import fra andre tredjelande

	2007	2008	2009	UP
Import fra andre lande (1 000 m ²)	89 151	75 593	53 557	53 665
Indeks (2007 = 100)	100	85	60	60
Markedsandel for import fra andre lande	6,2 %	6,1 %	4,8 %	5,3 %
Gennemsnitspris (EUR/m ²)	4,38	4,94	5,35	5,35
Indeks (2007 = 100)	100	113	122	122
Import fra Tyrkiet (1 000 m ²)	50 210	44 590	30 930	31 343
Tyrkiets markedsandel	3,5 %	3,6 %	2,8 %	3,1 %
Gennemsnitspris (EUR/m ²)	4,35	4,75	5,25	5,32
Import fra andre tredjelande end Kina og Tyrkiet	38 941	31 002	22 627	22 322
Indeks (2007 = 100)	100	80	58	57
Gennemsnitspris (EUR/m ²)	4,43	5,21	5,49	5,38

- (79) Importen fra tredjelande faldt med 40 % i den betragtede periode. Markedsandelen for denne import faldt således med 14 %, fra 6,2 til 5,3 %.

- (80) Det skal bemærkes, at de gennemsnitlige importpriser fra andre tredjelands steg med 22 % i den betragtede periode og konsekvent forblev højere end gennemsnitssalgsprisen for eksportsalget fra Kina (19 % højere i UP).

5. EU-erhvervsgrenens situation

5.1. Generelt

- (81) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation.
- (82) De makroøkonomiske indikatorer (produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængder, markedsandel, dumpingmargenernes vækst og størrelse) blev vurderet for hele EU-erhvervsgrenen. Vurderingen blev baseret på oplysninger fra de europæiske og nationale sammenslutninger, som blev krydstjekket med data fra producenterne og tilgængelige officielle statistikker.
- (83) Analysen af de mikroøkonomiske indikatorer (gennemsnitlige enhedspriser, beskæftigelse, lønninger, produktivitet, lagre, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at skaffe kapital) blev foretaget for de EU-producenter, der indgik i stikprøven. Analysen blev baseret på deres oplysninger som blev behørigt efterprøvet.

5.2. Makroøkonomiske indikatorer

5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (84) EU-erhvervsgrenens produktion faldt væsentligt med 32 % i den betragtede periode. Det generelle fald (i den betragtede periode) afspejlede den væsentlige nedgang i forbruget (29 % i den betragtede periode, jf. betragtning 72). Faldet fulgte dog en anderledes tendens. Produktionen faldt mellem 2007 og 2009 med 32 % med det største fald på 23 % mellem 2008 og 2009. Produktionen blev derefter stabiliseret mellem 2009 og UP.

Tabel 4

Den samlede EU-produktion

	2007	2008	2009	UP
Mængde (1 000 m ²)				
Produktion	1 614 668	1 434 844	1 100 052	1 094 660
Indeks (2007 = 100)	100	89	68	68

- (85) EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt med 5 % mellem 2007 og 2008, og med 2 % mellem 2008 og UP. Den deraf følgende kapacitetsudnyttelse viste et generelt fald på 27 % mellem 2007 og UP.

Tabel 5

Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2007	2008	2009	UP
Mængde (1 000 m ²)				
Produktionskapacitet	1 849 252	1 760 720	1 720 180	1 718 023
Indeks (2007 = 100)	100	95	93	93
Kapacitetsudnyttelse	87 %	81 %	64 %	64 %
Indeks (2007 = 100)	100	93	73	73

5.2.2. Salgsmængder og markedsandel

- (86) I tråd med udviklingen i produktionsmængderne faldt EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i samme takt som faldet i forbruget, dvs. med 30 % i den betragtede periode. Faldet i EU-erhvervsgrenens salg fulgte derefter næsten samme tendens som nedgangen i forbruget.

Tabel 6

Salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder

	2007	2008	2009	UP
Mængde (1 000 m ²)				
Salg i Unionen	1 275 486	1 099 092	992 204	895 140
Indeks (2007 = 100)	100	86	78	70

- (87) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 1 procentpoint i den betragtede periode.

Tabel 7

EU-markedsandel

	2007	2008	2009	UP
Unionens markedsandel	89 %	89 %	90 %	88 %
Indeks (2007 = 100)	100	100	101	99

5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (88) Beskæftigelsen faldt med 11 % mellem 2007 og 2008. I løbet af den betragtede periode faldt den med 16 %.

Tabel 8

Beskæftigelse

	2007	2008	2009	UP
Gennemsnitperiode				
Samlet beskæftigelse	92 588	82 214	79 518	77 458
Indeks (2007 = 100)	100	89	86	84

- (89) EU-erhvervsgrenens produktivitet, målt som produktion pr. ansat pr. år, var stabil mellem 2007 og 2008. Fra 2008 til UP var der dog et fald i produktiviteten på 19 %, som skyldtes et fald i produktionen.

Tabel 9

Produktivitet

	2007	2008	2009	UP
Produktivitet (m ² pr. år/ansat)	17 439	17 453	13 834	14 132
Indeks (2007 = 100)	100	100	79	81

5.2.4. Dumpingmargenens størrelse

- (90) Ovenstående afsnit om dumping indeholder de nærmere detaljer vedrørende dumpingmargenerne. De fastslåede margener ligger alle væsentligt over bagatelgrænsen. I betragtning af omfanget af og priserne på dumpingimporten kan virkningerne af den faktiske dumpingmargen endvidere ikke anses for at være ubetydelige.

5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

- (91) Analysen af de mikroøkonomiske elementer (lagerbeholdninger, salgspriser, likviditet, rentabilitet, investeringsafkast, evne til at rejse kapital, investeringer, og lønninger) blev gennemført for de enkelte virksomheder, dvs. de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

5.3.1. Generel bemærkning

- (92) For visse mikroøkonomiske indikatorer (salgspris, produktionsomkostninger, rentabilitet og investeringsafkast, dvs. indikatorer, der udtrykkes i andet end absolutte værdier, altså kun værdier udtrykt i procent) blev resultaterne hos stikprøvevirksomhederne i det specifikke segment vejet i henhold til segmentets andel af den samlede EU-produktion (ved hjælp af den særlige vægt for hvert segment i den samlede sektor for keramiske fliser -52 % for små virksomheder, 24 % for mellemstore og store virksomheder). Det blev således sikret, at de store virksomheders resultater ikke dominerede skadesanalysen med henblik på korrekt at afspejle de små virksomheders situation, da de tilsammen tegner sig for den største andel af EU-produktionen.

5.3.2. Lagerbeholdninger

- (93) Selv om EU-erhvervsgrenens lagerbeholdninger i absolutte tal faldt med 14 % i den betragtede periode, steg de betydeligt udtrykt i procent af produktionen (med 37 %).

Tabel 10

	2007	2008	2009	UP
Lagre (1 000 m ²)	48 554	50 871	39 689	41 887
Indeks (2007 = 100)	100	105	82	86
Lagre i % af produktionen	43 %	49 %	55 %	59 %
Indeks (2007 = 100)	100	114	128	137

- (94) Stigningen i lagerbeholdningerne er en afslørende skadesfaktor. Virksomheder i sektoren har normalt tre måneders produktion på lager, men presset fra den kinesiske dumpingimport tvang dem til at øge deres lagre helt indtil seks måneders produktion. Der blev ganske rigtigt observeret en jævn stigning i lagerbeholdningerne fra 43 % i 2007 til 59 % i UP.
- (95) Denne stigning i lagerbeholdningerne forklares ved, at de eksporterende producenter fra Kina fokuserede på salg af store partier af homogene varer, mens EU-erhvervsgrenen udbød et større varesortiment for så vidt angår typer, farver og størrelser. EU-erhvervsgrenen var nødt til at øge sine lagerbeholdninger for hurtigt at kunne reagere på specifikke ordrer.

5.3.3. Salgspriser

- (96) EU-erhvervsgrenens enhedssalgspriser steg med 10 % i løbet af den betragtede periode.

Tabel 11

Enhedspris på EU-markedet

	2007	2008	2009	UP
Enhedspris ved salg på EU-markedet (EUR/m ²)	8,0	8,4	8,7	8,8
Indeks (2007 = 100)	100	104	108	110

- (97) Prisstigningen skyldes en række forskellige faktorer. For det første var der et behov for at overvælt stigningerne i produktionsomkostningerne, som i samme periode steg med 14 % (jf. betragtning 106). Prisstigningen skyldes desuden de stigende lagerbeholdninger (jf. betragtning 95) og det ændrede varesortiment, som EU-erhvervsgrenen tilbød. Importen fra Kina var koncentreret om store partier af homogene varer. EU-erhvervsgrenen måtte således fokusere på mindre partier af den pågældende vare, hvor efterspørgslen var mere fragmenteret og med mindre mængder, og et større sortiment for så vidt angår typer, farver og størrelser.
- (98) Til trods for stigningen i enhedspriserne opererede EU-erhvervsgrenen dog under målet for fortjenesten. Segmentet for små virksomheder var faktisk tabsgivende.
- (99) Udviklingen i priserne på importen fra Kina er nærmere beskrevet i betragtning 75. Som det kan ses, fulgte disse priser en anderledes tendens end EU-erhvervsgrenens, og var konsekvent lavere. I UP var priserne fra Kina kun halvt så høje som EU-erhvervsgrenens priser.

5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringsafkast, evnen til at tilvejebringe kapital, investeringer og lønninger

- (100) Stigningen i produktionsomkostningerne var, som nævnt ovenfor, højere end stigningen i salgspriserne. Med en stigning i omkostningerne på 14 % i den betragtede periode var EU-erhvervsgrenen kun i stand til at hæve sine priser med 9 %. Rentabiliteten faldt fra 3,9 % i 2007 til 0,4 % i UP. Erhvervsgrenen havde den laveste fortjeneste i 2009, idet den ikke var i stand til at dække sine omkostninger med et tab på 1,2 %. Segmentet for små virksomheder var det hårdest ramte af de tre segmenter, idet det har været tabsgivende siden 2008. De store og mellemstore virksomheder var, til trods for væsentlige fald i rentabiliteten, i stand til at sælge med en beskedne, om end ikke bæredygtig, fortjeneste.
- (101) De mellemstore og store virksomheders fortjeneste kan af fortrolighedshensyn ikke offentliggøres. I segmentet for store virksomheder blev beregningen af fortjenesten baseret på tal fra en virksomhed, men fremlæggelsen af resultaterne hos de mellemstore virksomheder ville give andre virksomheder mulighed for at beregne fortjenesten for andre segmenter, idet den samlede, vejede fortjeneste er kendt.

Tabel 12

Rentabilitet, likviditet, investeringsafkast, investeringer og lønninger

	2007	2008	2009	UP
Nettofortjeneste ved EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af nettosalg)	3,9 %	0,6 %	-1,2 %	0,4 %
Likviditet (1 000 EUR)	86 663	55 131	41 599	40 256
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	64	48	46
Investeringsafkast (nettofortjenesten i % af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	8,3 %	4,0 %	-0,5 %	1,1 %
Nettoinvesteringer (1 000 EUR)	15 733	15 673	11 005	11 283
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	100	70	72
Årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat	38 910	39 714	37 366	37 242
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	102	96	96

- (102) Tendensen for likviditeten, som er en erhvervsgrens evne til selv at finansiere sine aktiviteter, forblev positiv i den betragtede periode. Likviditeten faldt dog mellem 2007 og UP med ca. 54 %.

- (103) Investeringsafkastet fulgte i store træk den samme tendens som rentabiliteten i den betragtede periode.
- (104) Mellem 2007 og UP faldt den årlige investeringsstrøm i den pågældende vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen med 28 %.
- (105) Mellem 2007 og undersøgelsesperioden faldt gennemsnitslønningerne pr. ansat med 4 %.

5.3.5. Produktionsomkostninger

Tabel 13

Produktionsomkostninger

	2007	2008	2009	UP
Produktionsomkostninger EUR/m ²	7,7	8,3	8,8	8,8
Indeks	100	108	114	114

- (106) Produktionsomkostningerne steg, som anført ovenfor, med 14 % i den betragtede periode. Stigningen skyldtes en stigning i lagerbeholdningerne (se betragtning 95) og en ændring i det varesortiment, som EU-erhvervsgrenen udbyder (større udbud i typer, farver og størrelser), mens importen fra Kina fokuserede på store partier af homogene varer. EU-erhvervsgrenen var nødt til at øge sine lagerbeholdninger for at kunne reagere hurtigt på meget specifikke ordrer og var desuden nødt til at tilbyde et større varesortiment.

6. Konklusion om skade

- (107) Undersøgelsen har vist, at skadesindikatorer såsom produktionsmængde, kapacitetsudnyttelse, salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder og beskæftigelsen forværredes i løbet af den betragtede periode. Selv om det ikke kan nægtes, at den negative udvikling i forbruget har haft en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen, er det dog værd at bemærke, at importen fra Kina var i stand til at øge sin markedsandel ved hjælp af et prispres.
- (108) Skadesindikatorerne vedrørende især EU-producenternes finansielle resultater — f.eks. rentabilitet, investeringsafkast og likviditet — blev påvirket i alvorlig grad i den betragtede periode. En meget afslørende skadesfaktor er den voldsomme stigning i lagerbeholdningerne (37 %) i den betragtede periode. Denne stigning forklares ved, at de eksporterende producenter fra Kina fokuserede på salg af store partier af homogene varer, mens EU-erhvervsgrenen udbød et større varesortiment for så vidt angår typer, farver og størrelser. EU-erhvervsgrenen var nødt til at øge sine lagerbeholdninger for at kunne reagere hurtigt på meget specifikke ordrer og var nødt til at tilbyde et større varesortiment.
- (109) Selv om EU-erhvervsgrenens salgspriser steg i den betragtede periode, skyldes dette især stigningen i produktionsomkostningerne. Samlet set blev fortjenesten forværret i den betragtede periode. Segmentet for små virksomheder, som udgjorde halvdelen af EU-erhvervsgrenen, har faktisk været tabsgivende siden 2008. Erhvervsgrenen var således ikke i stand til at opnå en tilstrækkelig fortjeneste til trods for stigninger i salgspriserne. Erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve deres salgspriser til et niveau, der kan sikre den nødvendige rentabilitet og levedygtigheden på længere sigt.
- (110) Analysen af pristendenserne, som var baseret på Eurostats tal, viste, at prisforskellen mellem dumpingimporten fra Kina og EU-erhvervsgrenens priser steg fra ca. 40 % i 2007 og 2008 til ca. 50 % i 2009 og UP.
- (111) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (112) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om den betydelige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes dumpingimporten fra det pågældende land. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at den skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten.

2. Virkninger af importen fra Kina

- (113) Den stigende markedsandel for eksporterende producenter fra Kina i den betragtede periode faldt tidsmæssigt sammen med et fald i EU-erhvervsgrenens fortjeneste og en væsentlig stigning i erhvervsgrenens lagerbeholdninger.
- (114) Det faldt desuden sammen med et fald i EU-forbruget. Mens mængden af den kinesiske import faldt med 9 procentpoint mellem 2007 og 2009 ligesom det faldende forbrug (dog ikke i samme takt — forbruget faldt med 23 procentpoint i samme periode), steg den kinesiske markedsandel støt siden 2007. Desuden steg den kinesiske import med 6 procentpoint mellem 2009 og UP til trods for et yderligere fald i forbruget på 6 procentpoint.
- (115) Prisforskellen (baseret på Eurostats gennemsnitstal) mellem den kinesiske import og EU-erhvervsgrenens priser var markant i hele den betragtede periode. Forskellen var allerede i 2007 på over 40 %, hvilket antyder, at de eksporterende producenter fra Kina indledte deres prisstrategi før den økonomiske krise. Prisforskellen steg efter krisen således til 50 % i UP.
- (116) Den stigende markedsandel for den kinesiske import kombineret med faldende priser og en stigende prisforskel mellem EU-erhvervsgrenens og de kinesiske producenters priser faldt tidsmæssigt sammen med forværringen af EU-erhvervsgrenens situation.

3. Virkningerne af andre faktorer

3.1. Virkningen af import fra andre tredjelande end Kina

- (117) Importmængden fra andre tredjelande end Kina faldt med 40 % i den betragtede periode. Markedsandelen for disse

importerede varer faldt også en anelse i samme periode (ca. 1 %). Priserne på disse importerede varer og varerne fra Kina var sammenlignelige i 2007, men prisforskellen steg til 18 % i 2009 og 16 % i UP.

- (118) Tyrkiet er den næststørste eksportør til Unionen med en markedsandel på 3 % i UP. Denne markedsandel forblev stabil (et let fald på 0,4 %) i den betragtede periode. Importmængden fra Tyrkiet faldt med 37 % i den betragtede periode. Selv om priserne på den tyrkiske import lå under EU-erhvervsgrenens priser (næsten 40 % i den betragtede periode), steg prisforskellen mellem den tyrkiske og kinesiske import til 16 % i 2009 og UP efter en stigning på 22 % i de tyrkiske priser. Det kan således ikke udelukkes, at importen fra andre tredjelande end Kina i begrænset omfang kan have bidraget til den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Denne import brød dog ikke den årsagssammenhæng, der var konstateret mellem dumpingimporten fra Kina og EU-erhvervsgrenens skade.

4. Virkningen af den store fragmentering af EU-erhvervsgrenen

- (119) Den europæiske fliseindustri er meget fragmenteret. Det samlede antal af virksomheder faldt dog i den betragtede periode som følge af en konsolideringsproces, som er foregået i de seneste 20 år. Undersøgelsen viste dog, at virksomhederne i de medlemsstater, der har den største produktion og samtidig den største fragmentering, opererer i klynger. Denne struktur sikrer en effektiv fordeling af ressourcerne. Fragmenteringen giver nemlig store virksomheder mulighed for give produktionen af visse varettyper (for så vidt angår farver, størrelser mv.) i underentreprise til små virksomheder. Med de små virksomheders hjælp er erhvervsgrenen i stand til hurtigt at kunne levere mange varettyper. Dette viste sig især vigtigt, idet de kinesiske konkurrenter sælger store partier af homogene varer, hvor der ikke er plads til fleksibilitet i design, farver mv. Under disse omstændigheder kan der ikke etableres en årsagssammenhæng mellem fragmenteringen og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

4.1. Virkningen af den økonomiske krise

- (120) Undersøgelsen viste, at den økonomiske krise uden tvivl havde en virkning på EU-erhvervsgrenens situation.

- (121) Virkningen hidrørte især fra afmatningen i byggeindustrien, som afspejledes i det faldende forbrug af keramiske fliser. Generelt var faldet i den samlede europæiske byggeindustri på 7,5 % ⁽¹⁾ i 2009. Det generelle økonomiske klimas mere præcise virkning på byggeindustrien varierer afhængigt af de specifikke segmenter i denne erhvervsgrænse ⁽²⁾. I 2009 var faldet i byggeindustrien overvejende koncentreret om segmenterne for nybyggeri og privat ejendomsbyggeri. Bygge- og anlægsarbejder blev derimod mindre påvirket, og segmentet for offentligt erhvervsbyggeri voksede endda med 1,1 % i 2009. European Construction Industry Federation (den europæiske entreprenørsammenslutning) anførte, at disse tendenser afspejlede myndighedernes bestræbelser på at opretholde eller endda øge de offentlige udgifter til byggeri og infrastruktur som led i de nationale incitamentpakker. Ligeledes afbødte en række skatteincitamentter til energieffektive løsninger virkningen af den økonomiske afmatning på aktiviteter som renovering og vedligeholdelse.
- (122) Førnævnte udviklinger havde en positiv virkning på segmenterne for renovering og vedligeholdelse (positiv indvirkning på produktion, salg og rentabilitet i efterfølgende produktionstrin, idet fortjenstmargenerne er højere i detailsegmentet). Disse segmenter blev under alle omstændigheder mindre påvirket af den økonomiske afmatning.
- (123) Følgende analyse viser, at den væsentlige skade, som påførtes EU-erhvervsgrænsen, faktisk skyldtes dumpingimporten fra Kina, selv om den økonomiske krise kan have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrænsens situation.
- (124) Undersøgelsen viste for det første, at byggeindustrien er begyndt at genrejse sig efter virkningerne af den økonomiske krise i UP, mens indikatorerne for EU-erhvervsgrænsen fortsat viser en nedadgående tendens.
- (125) For det andet er et vigtigt element udviklingen i lagerbeholdningerne, som i dette tilfælde er en afslørende skadesindikator (se betragtning 93). Der er observeret en støt, årlig stigning i lagerbeholdningerne. Denne støt stigning antyder, at EU-erhvervsgrænsen faktisk hovedsagelig var under pres fra de eksporterende producenter fra Kina. Hvis stigningen i lagerbeholdningerne skulle tilskrives den økonomiske krise, ville der sandsynligvis være konstateret en væsentlig stigning i kriseårene i stedet for en støt tendens i den betragtede periode.
- (126) Endelig viser analysen af rentabilitetstallene, at især de små virksomheder, som tegnede sig for næsten 50 % af EU-produktionen i UP, kun opnåede en meget beskedent fortjeneste på 0,3 % allerede i 2007 og har været tabsgivende siden. Dette antyder, at forværringen af deres situation var begyndt allerede inden krisen.
- (127) Ud fra ovenstående konkluderes det, at forværringen af EU-erhvervsgrænsens økonomiske situation hovedsagelig skyldes dumpingimporten fra Kina. Selv om den økonomiske krise og det deraf følgende fald i efterspørgslen kan have bidraget til den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrænsen, er virkningen heraf ikke af et omfang, der kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrænsen.

4.2. Påstande vedrørende selvforskyldt skade

- (128) En importør påstod, at den væsentligste årsag til skaden var de polske fliseproducenters salg af fliser til meget lave priser. Det skal i den forbindelse bemærkes, at skadesanalysen bør udføres overordnet for hele EU-erhvervsgrænsen og ikke kun for en del af erhvervsgrænsen. Kommissionen analyserede ikke desto mindre situationen på det polske marked ud fra de foreliggende oplysninger (det skal bemærkes, at den polske virksomhed i stikprøven besluttede at indstille sit samarbejde, og at ingen andre polske virksomheder indvilligede i at samarbejde).
- (129) Det blev indledningsvist fundet, at det polske salg, udtrykt i mængder, til resten af EU-markedet udgjorde en markedsandel på mindre end 3 % i UP.
- (130) Hvis de polske virksomheder for det andet havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, og deres priser var blevet taget i betragtning ved underbudsanalysen, ville dette have haft en begrænset vægt i den samlede underbudsberedning. På grund af manglende samarbejde fra den polske virksomhed foreligger der ikke detaljerede prisoplysninger pr. varekontrolnummer. Selv i en situation med »maksimal indvirkning«, hvor det forudsættes, at det samlede polske salg var blevet inkluderet i beregningen, ville indvirkningen have været minimal og ikke have ændret det samlede billede på grund af de relativt lave salgsmængder ⁽³⁾.
- (131) På denne baggrund var den eventuelle indvirkning af det polske salg på den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrænsen, begrænset.

⁽¹⁾ Kilde: www.fiec.org/.

⁽²⁾ Ibid.

⁽³⁾ For at efterprøve mængder og priser for så vidt angår de polske virksomheder salg til EU måtte Kommissionen på grund af manglende samarbejde fra de polske producenter anvende en kombination af foreliggende kilder (dvs. Eurostat, Prodcum, resultater og spørgeskemabesvarelser fra de tre polske virksomheder).

(132) En anden påstand om selvforskyldt skade var, at enkelte EU-producenter skulle have suppleret deres kataloger med import af kinesiske fliser og videresolgt dem under deres eget varemærke. Denne påstand var dog ikke underbygget, og desuden viste beviser, som blev indsamlet under undersøgelsen, at denne import var marginal. Det kan således ikke konkluderes, at EU-producenternes import bidrog til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrænsen.

5. EU-erhvervsgrænsens eksportresultater

(133) Eksportresultaterne blev også undersøgt som en af de andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kunne tilføje EU-erhvervsgrænsen skade, for at sikre, at eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Analysen af Eurostats tal viste, at eksporten fra Unionen faktisk faldt med 44 %. Eksportpriserne steg dog med 32 %. Hos de samarbejdsvillige producenter i stikprøven var faldet dog mindre udtalt (-24 %). Undersøgelsen viste desuden, at eksportandelen udtrykt i procent af EU-erhvervsgrænsens samlede salg steg fra 17 % i 2007 til 19 % i 2009. Selv om eksportmængden hos de samarbejdsvillige EU-producenter faldt, var faldet desuden mindre udtalt end faldet i salget på EU-markedet (-24 % for eksporten sammenholdt med -30 % for EU-salget). Derfor fandt man, at faldet i eksportmængder ikke kan forklare den skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt.

(134) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EU-erhvervsgrænsens eksportresultater ikke bidrog til den væsentlige skade, som erhvervsgrænsen har lidt.

6. Konklusion om årsagssammenhæng

(135) Det blev således konkluderet, at der er en årsagssammenhæng mellem den skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt, og dumpingimporten fra Kina. Den økonomiske krise og importen fra andre tredjelande end Kina havde en indvirkning på EU-erhvervsgrænsens situation, men var ikke af et omfang, der kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrænsen har lidt.

(136) På grundlag af ovenstående analyse af virkningerne af alle kendte faktorer for EU-erhvervsgrænsens situation konkluderes det derfor foreløbigt, at der er en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Kina og den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrænsen i UP.

F. UNIONENS INTERESSER

1. EU-erhvervsgrænsens interesser

(137) Der var en høj samarbejdsgrad og støtte blandt medlemmerne af European Association (Cerame-Unie) og stør-

stedelen af de nationale sammenslutninger af producenter. Desuden har ingen EU-producenter givet udtryk for deres modvilje mod indledningen af undersøgelsen eller indførelsen af foranstaltninger. Dette antyder, at indførelsen af foranstaltninger tydeligvis er i EU-producenternes interesse.

(138) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrænsen påførtes væsentlig skade på grund af virkningerne af dumpingimporten, som underbød erhvervsgrænsens priser, jf. betragtning 76 ff.

(139) Det kan forventes, at EU-erhvervsgrænsen vil få fordel af foranstaltningerne, som med sandsynlighed vil hindre fornyet dumpingimport til lave priser.

(140) Indføres deres ikke foranstaltninger, kan det forventes, at stigningen i dumpingimporten af keramiske fliser til lave priser vil fortsætte eller endda øges. Virkningen af faldet i salgspriserne, som blev udøvet af dumpingimporten fra Kina, vil fortsat trykke EU-producenternes salgspriser og fortjeneste.

(141) Da EU-erhvervsgrænsens økonomiske situation og rentabilitet ikke er solid nok til at modstå yderligere pristryk fra dumpingimporten, som i høj grad underbød deres priser, kan dette sandsynligvis føre til en gradvis lukning af en række EU-producenter.

2. Importørernes interesser

(142) Samarbejdsviljen hos de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og brugere udgjorde ca. 6 % af den samlede mængde af varer importeret fra Kina. I stikprøveundersøgelsen (jf. betragtning 15) blev syv ikke forretningsmæssigt forbundne importører (én var en bruger) udtaget. De tegnede sig for ca. 5 % af den samlede import fra Kina. De samarbejdsvillige importører var overvejende forhandlere af fliser, dog med undtagelse af én importør, hvor handelen med fliser repræsenterer en lille del af de samlede forretninger. For de samarbejdsvillige importører udgjorde andelen af import fra Kina en væsentlig del af deres samlede indkøb (mere end 75 %). Selv om det lader til, at der er en margen til at absorbere en stigning i priserne på den kinesiske import, idet importørernes fortjeneste på denne import er på ca. 50 %, angiver de normalt en fortjeneste på ca. 5 %.

(143) Hvis foranstaltningerne indføres vil de ud fra et simpelt omkostningsperspektiv sandsynligvis få en virkning på importørernes forretninger.

- (144) Undersøgelsen viste dog, at det er muligt for importører og brugere at skifte til varer, der købes fra tredjelande eller fra lande i Unionen. Dette kan gøres ganske nemt, da den undersøgte vare fremstilles i mange lande både i og uden for Unionen (Tyrkiet, De Forenede Arabiske Emirater, Egypten, Sydøstasien, Brasilien mv.).
- (145) En importør erklærede, at virksomheden forsøgte at skifte leverandør efter indledningen af undersøgelsen, men dog uden held. På den anden side erklærede en anden importør, at denne proces allerede var undervejs, da undersøgelsen blev indledt, og havde været succesrig. En tredje påstod, at den ville udvide sit udbud til producenter fra andre lande end Kina, og at dette kunne gøres ganske nemt.
- (146) Det konkluderes derfor foreløbigt, at indførelsen af foranstaltningerne ikke vil hindre EU-importørerne i at købe lignende varer fra andre leverandører. Målet med antidumpingtolden er desuden ikke at lukke af for visse handelskanaler, men derimod at genskabe rimelige handelsvilkår og modvirke illoyal handelspraksis.
- (147) Endelig kunne den forholdsvis lave samarbejdsgrad blandt de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører vise, at indførelsen af foranstaltninger ikke vil få en væsentlig indvirkning på deres aktivitet.

3. Brugernes interesser

- (148) Kommissionen kontaktede to store brugersammenslutninger i Unionen.
- (149) Byggesektoren (repræsenteret ved European Construction Industry Federation — den europæiske entreprenørsammenslutning) besluttede ikke at samarbejde aktivt i forbindelse med undersøgelsen. Sammenslutningen besvarede Kommissionens oprindelige forespørgsel, men indstillede herefter sit samarbejde som følge af manglende interesse blandt medlemmerne.
- (150) Den lave samarbejdsgrad blandt brugerne kunne antyde, at sektoren i vidt omfang ikke importerer fra Kina, eller at sektoren ikke vil blive hårdt ramt, hvis der indføres foranstaltninger. Dette synes navnlig at være tilfældet i byggesektoren, hvor keramiske fliser, som producenterne anførte under kontrolbesøgene, har en marginal indvirkning på de endelige omkostninger. Dette synes berettiget i lyset af omkostningerne til de øvrige materialer i forbindelse med nybyggeri eller renoveringsarbejde. Samtidig er det, som anført ovenfor, forholdsvis nemt at skifte leverandør.
- (151) European Do-It-Yourself Association (EDRA — den europæiske sammenslutning af gør-det-selv-folk) henvendte sig til Kommissionen på vegne af sine medlemmer.

Sammenslutningen indsendte sine bemærkninger i begyndelsen af undersøgelsen og påstod, at indførelsen af told ville føre til en stigning i forbrugerpriserne og at et skift til andre leverandører ville medføre højere omkostninger både for distributører og kunder. Disse påstande blev dog ikke underbygget.

4. De endelige forbrugeres interesser

- (152) Kommissionen kontaktede en forbrugersammenslutning, som svarede, at den ikke var interesseret i at samarbejde. Ingen andre forbrugersammenslutninger gav sig til kende.
- (153) Antidumpingtoldens virkninger for forbrugerne bliver sandsynligvis begrænsede, da melleghandlernes avance normalt er ret høj. Selv i tilfælde af prisstigninger vil antidumpingtolden få begrænsede virkninger for forbrugerne, idet stigningen i omkostningerne vil variere mellem 1,5 og 3 EUR pr m² (baseret på gennemsnitsprisen for den kinesiske import på 4,5 EUR i UP). Individuelle forbrugere køber begrænsede mængder af fliser og ikke særligt ofte. Desuden kan en prisstigning på kort sigt have positive virkninger på længere sigt for forbrugerne ved at sikre konkurrence på markedet. Manglende konkurrence kan i det lange løb føre til endnu højere prisstigninger og til, at lavprisimporten helt forsvinder.

5. Leverandørernes interesser

- (154) Ingen leverandører eller sammenslutninger af leverandører gav sig til kende i løbet af undersøgelsen.
- (155) Undersøgelsen viste, at de leverandører, der ville være mest interesseret i den igangværende undersøgelse, var fabrikanter af udstyr til produktion af fliser. Undersøgelsen viste, at visse kinesiske producenter købte sådant udstyr fra leverandører i Unionen. De officielle tal viste ikke desto mindre, at salget fra Unionen til Kina fulgte en stabil, let faldende tendens i de seneste ti år, og at Kina udgjorde en betydelig, men dog ikke overvældende del af deres salg (ca. 10 %). Leverandørernes vigtigste kunder var nemlig EU-producenter, og derfor har leverandørerne en afgørende interesse i og afhænger af EU-erhvervsgrænsens resultater.
- (156) Det manglende samarbejde fra denne sektor kunne desuden antyde, at leverandørerne ikke mener, at antidumpingforanstaltninger overfor importen af den pågældende vare vil skade deres situation betydeligt.

6. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (157) Ud fra ovenstående konkluderes det foreløbigt, at der generelt set ikke er nogen tvingende grund til ikke at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger på importen af keramiske fliser med oprindelse i Kina.

G. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(158) I betragtning af konklusionerne ovenfor vedrørende dumping, heraf følgende skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der træffes midlertidige antidumpingforanstaltninger over for importen af den pågældende vare fra Kina for at hindre, at dumpingimporten forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.

2. Midlertidige foranstaltninger

(159) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Kina svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(160) Antidumpingtolden for individuelle virksomheder i denne forordning blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. Den afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Denne told finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina og fremstillet af disse virksomheder og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundne med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(161) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i

tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

(162) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør resttolden ikke blot anvendes på de ikkesamarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

(163) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel i toldsatser, konkluderes det, at det i dette tilfælde er nødvendigt med særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingtolden. Disse særlige foranstaltninger omfatter følgende: Fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den restdumpingtold, som gælder for alle andre eksportører.

(164) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger (der kan afhængigt af tilfældet indføres en procentsats), kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønsteret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en omgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(165) Følgende foreslåede satser er baseret på de dumpingmargener, der blev konstateret i undersøgelsen, da de var lavere end skadesmargenerne. Den fastlagte antidumpingtold er som følger:

Virksomhed	Dumpingmargen	Midlertidig told
Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd	35,5 %	35,5 %
Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd	36,6 %	36,6 %
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co., Ltd Guangdong Jiamei Ceramics Co., Ltd Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd Foshan Gani Ceramics Co. Ltd	26,2 %	26,2 %
Alle andre samarbejdsvillige producenter	32,3 %	32,3 %
Alle andre	73,0 %	73,0 %

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

H. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (166) Ovennævnte foreløbige resultater vil blive fremlagt for alle interesserede parter, og disse vil blive opfordret til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Deres bemærkninger vil blive analyseret og taget i betragtning, når der er grundlag for dette, før der træffes endelig afgørelse. Desuden bør det fremføres, at de konklusioner, der ligger til grund for indførelse af antidumpingtold i denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig foranstaltning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en midlertidig antidumpingtold på importen af glaserede eller uglaserede keramiske sten og fliser til brolægning, gulvbelægning eller beklædning af vægge, kaminer o. lign.; samt glaserede og uglaserede keramiske terninger og lignende varer til mosaikarbejder, også på underlag, som for øjeblikket tariferes under KN-kode 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 og 6908 90 99, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den midlertidige antidumpingtold på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Virksomhed	Told	Taric-tillægskode
Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd	35,5 %	B009
Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd	36,6 %	B010
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co. Ltd Guangdong Jiamei Ceramics Co. Ltd Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd Foshan Gani Ceramics Co. Ltd	26,2 %	B011
Virksomheder anført i bilag I	32,3 %	B012
Alle andre virksomheder	73,0 %	B999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for alle andre virksomheder.

4. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i EU er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremlægge deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

Samarbejdsvillige eksporterende producenter fra Kina, der ikke indgik i stikprøven, og som ikke blev indrømmet individuel behandling (Taric-tillægskode B012):

- 1 Dongguan He Mei Ceramics Co. Ltd
- 2 Dongpeng Ceramic (Qingyuan) Co. Ltd
- 3 Eagle Brand Ceramics Industrial (Heyuan) Co. Ltd
- 4 Enping City Huachang Ceramic Co. Ltd
- 5 Enping Huiying Ceramics Industry Co. Ltd
- 6 Enping Yungo Ceramic Co. Ltd
- 7 Foshan Aoling Jinggong Ceramics Co. Ltd
- 8 Foshan ASGF Ceramics Co. Ltd
- 9 Foshan Bailifeng Building Materials Co. Ltd
- 10 Foshan Boli Import& Export Co. Ltd
- 11 Foshan Bragi Ceramic Co. Ltd
- 12 Foshan City Fangyuan Ceramic Co. Ltd
- 13 Foshan Dunhuang Building Materials Co. Ltd
- 14 Foshan Eminent Industry Development Co. Ltd
- 15 Foshan Everlasting Enterprise Co. Ltd
- 16 Foshan Gaoming Shuncheng Ceramic Co. Ltd
- 17 Foshan Gaoming Yaju Ceramics Co. Ltd
- 18 Foshan Guanzhu Ceramics Co. Ltd
- 19 Foshan Huashengchang Ceramic Co. Ltd
- 20 Foshan Huitao Economic & Trading Co. Ltd
- 21 Foshan Jiajun Ceramics Co. Ltd
- 22 Foshan Mingzhao Technology Development Co. Ltd
- 23 Foshan Nanhai Jingye Ceramics Co. Ltd
- 24 Foshan Nanhai Shengdige Decoration Material Co. Ltd
- 25 Foshan Nanhai Xiaotang Jinzun Border Factory Co. Ltd
- 26 Foshan Nanhai Yonghong Ceramic Co. Ltd
- 27 Foshan Oceanland Ceramics Co. Ltd
- 28 Foshan Oceano Ceramics Co. Ltd
- 29 Foshan Sanshui Hongyuan Ceramics Enterprise Co. Ltd

-
- 30 Foshan Sanshui Huiwanjia Ceramics Co. Ltd
 - 31 Foshan Sanshui New Pearl Construction Ceramics Industrial Co. Ltd
 - 32 Foshan Sheng Tao Fang Ceramics Co. Ltd
 - 33 Foshan Shiwan Eagle Brand Ceramic Group Co. Ltd
 - 34 Foshan Shiwan Yulong Ceramics Co. Ltd
 - 35 Foshan Summit Ceramics Co. Ltd
 - 36 Foshan Tidiy Ceramics Co. Ltd
 - 37 Foshan VIGORBOOM Ceramic Co. Ltd
 - 38 Foshan Xingtai Ceramics Co. Ltd
 - 39 Foshan Yueyang Alumina Products Co. Ltd
 - 40 Foshan Zhuyangyang Ceramics Co. Ltd
 - 41 Fujian Fuzhou Zhongxin Ceramics Co. Ltd
 - 42 Fujian Jinjiang Lianxing Building Material Co. Ltd
 - 43 Fujian Mingqing Jiali Ceramics Co. Ltd
 - 44 Fujian Mingqing Ruimei Ceramics Co. Ltd
 - 45 Fujian Mingqing Shuangxing Ceramics Co. Ltd
 - 46 Gaoyao Yushan Ceramics Industry Co. Ltd
 - 47 Guangdong Bode Fine Building Materials Co. Ltd
 - 48 Guangdong Foshan Redpearl Building Material Co. Ltd
 - 49 Guangdong Gold Medal Ceramics Co. Ltd
 - 50 Guangdong Grifine Ceramics Co. Ltd
 - 51 Guangdong Homeway Ceramics Industry Co. Ltd
 - 52 Guangdong Huiya Ceramics Co. Ltd
 - 53 Guangdong Juimsi Ceramics Co. Ltd
 - 54 Guangdong Kaiping Tilee's Building Materials Co. Ltd
 - 55 Guangdong Kingdom Ceramics Co. Ltd
 - 56 Guangdong Kito Ceramics Co. Ltd
 - 57 Guangdong Monalisa Ceramics Co. Ltd
 - 58 Guangdong New Zhong Yuan Ceramics Co. Ltd Shunde Yuezhong Branch
 - 59 Guangdong Ouyai Ceramic Factory Co. Ltd
 - 60 Guangdong Overland Ceramics Co. Ltd
 - 61 Guangdong Qianghui (QHTC) Ceramics Co. Ltd

-
- 62 Guangdong Sihui Kedi Ceramics Co. Ltd
 - 63 Guangdong Summit Ceramics Co. Ltd
 - 64 Guangdong Tianbi Ceramics Co. Ltd
 - 65 Guangdong Winto Ceramics Co. Ltd
 - 66 Guangdong Xinghui Ceramics Group Co. Ltd
 - 67 Guangning County Oudian Art Ceramic Co. Ltd
 - 68 Guangzhou Cowin Ceramics Co. Ltd
 - 69 Hangzhou Nabel Ceramics Co. Ltd
 - 70 Hangzhou Nabel Group Co. Ltd
 - 71 Hangzhou Venice Ceramics Co. Ltd
 - 72 Heyuan Wanfeng Ceramics Co. Ltd
 - 73 Hitom Ceramics Co. Ltd
 - 74 Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd
 - 75 Huiyang Kingtile Ceramics Co. Ltd
 - 76 Jiangxi Ouya Ceramics Co. Ltd
 - 77 Jingdezhen Kito Ceramics Co. Ltd
 - 78 Jingdezhen Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd
 - 79 Jingdezhen Tidiy Ceramics Co. Ltd
 - 80 Kim Hin Ceramics (Shanghai) Co. Ltd
 - 81 Lixian Xinpeng Ceramic Co. Ltd
 - 82 Louis Valentino Ceramic Co. Ltd
 - 83 Louverenike (Foshan) Ceramics Co. Ltd
 - 84 Nabel Ceramics Co. Ltd
 - 85 Ordos Xinghui Ceramics Co. Ltd
 - 86 Qingdao Diya Ceramics Co. Ltd
 - 87 Qingyuan Guanxingwang Ceramics Co. Ltd
 - 88 Qingyuan Oudian Art Ceramic Co. Ltd
 - 89 Qingyuan Ouya Ceramics Co. Ltd
 - 90 RAK (Gaoyao) Ceramics Co. Ltd
 - 91 Shandong ASA Ceramic Co. Ltd
 - 92 Shandong Dongpeng Ceramic Co. Ltd
 - 93 Shandong Jialiya Ceramic Co. Ltd

-
- 94 Shanghai Cimic Tile Co. Ltd
 - 95 Shaoguan City Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd
 - 96 Shunde Area Foshan Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd
 - 97 Sinyih Ceramic (China) Co. Ltd
 - 98 Sinyih Ceramics (Penglai) Co. Ltd
 - 99 Southern building materials and Sanitary Co. Ltd of Qingyuan
 - 100 Tangshan Huida Ceramic group Co. Ltd
 - 101 Tangshan Huida Ceramic Group Huiquin Co. Ltd
 - 102 Tegaote Ceramics Co. Ltd
 - 103 Tianjin (TEDA) Honghui Industry & Trade Co. Ltd
 - 104 Topbro Ceramics Co. Ltd
 - 105 Xingning Christ Craftworks Co. Ltd
 - 106 Zhao Qing City Shenghui Ceramics Co. Ltd
 - 107 Zhaoqing Jin Ouya Ceramics Co. Ltd
 - 108 Zhaoqing Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd
 - 109 ZhaoQing Zhongcheng Ceramics Co. Ltd
 - 110 Zibo Hualiansheng Ceramics Co. Ltd
 - 111 Zibo Huaruino Ceramics Co. Ltd
 - 112 Zibo Tongyi Ceramics Co. Ltd
-

BILAG II

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, skal indeholde en erklæring underskrevet af en af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, og udformet på følgende måde:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at den [mængde] keramiske fliser, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af [virksomhedens navn og hovedsæde] (Taric-tillægskode) i [pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.

Dato og underskrift.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 259/2011**af 16. marts 2011****om ændring af forordning (EU) nr. 642/2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 143, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 5 i Kommissionens forordning (EU) nr. 642/2010 af 20. juli 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾ fastsætter de komponenter, der bestemmer de repræsentative cif-importpriser, jf. artikel 136, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 for korn omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 642/2010.

(2) Selv om artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 642/2010 henviser til blød hvede af høj kvalitet, omfatter bilag III til nævnte forordning også noteringsbørser og referencesorter for blød hvede af middel og lav

kvalitet. For at skabe konsekvens bør noteringer og referencesorter for blød hvede af middel og lav kvalitet udgå af nævnte bilag.

(3) Forordning (EU) nr. 642/2010 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EU) nr. 642/2010 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187 af 21.7.2010, s. 5.

BILAG

»BILAG III

Noteringsbørser og referencesorter

Produkt	Blød hvede	Hård hvede	Majs	Andre foderkerner
Standardkvalitet	Høj			
Referencesort (type og sortering) for børsnoteringen	Hard Red Spring nr. 2	Hard Amber Durum nr. 2	Yellow Corn nr. 3	US Barley nr. 2
Noteringsbørs	Minneapolis Grain Exchange	Minneapolis Grain Exchange ⁽¹⁾	Chicago Board of Trade	Minneapolis Grain Exchange ⁽²⁾

⁽¹⁾ Hvis der ikke foreligger nogen prisnotering, som kan anvendes ved beregningen af en repræsentativ cif-importpris, lægges de offentligt tilgængelige fob-noteringer i USA til grund.

⁽²⁾ Hvis der ikke foreligger nogen prisnotering, som kan anvendes ved beregningen af en repræsentativ cif-importpris, lægges de mest repræsentative og offentligt tilgængelige fob-noteringer i USA til grund.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 260/2011**af 16. marts 2011****om 146. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 7a, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.

- (2) Den 10. marts 2011 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at tilføje en fysisk person til listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.

- (3) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ajourføres i overensstemmelse hermed.

- (4) For at sikre, at de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er effektive, bør denne forordning træde i kraft straks —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EUT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indsættes følgende punkt under overskriften »Fysiske personer«:

»Doku Khamatovich **Umarov** (alias Умаров Доку Хаматович). Fødselsdato: 12.5.1964. Fødselssted: Landsbyen Khar-senoy, Distriktet Shatoyskiy (Sovetskiy), Chechenskaya Respublika, Den Russiske Føderation. Nationalitet: a) Russisk, b) USSR (indtil 1991). Andre oplysninger: a) Bosiddende i Den Russiske Føderation pr. november 2010; b) International arrestordre udstedt i 2000. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 10.3.2011.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 261/2011**af 16. marts 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	71,2
	MA	53,4
	TN	109,4
	TR	78,5
	ZZ	78,1
0707 00 05	JO	110,6
	TR	151,7
	ZZ	131,2
0709 90 70	MA	41,7
	TR	115,7
	ZZ	78,7
0805 10 20	EG	54,4
	IL	76,3
	JM	51,6
	MA	51,9
	TN	56,7
	TR	73,2
	ZZ	60,7
	ZZ	60,7
0805 50 10	EG	67,3
	TR	48,2
	ZZ	57,8
0808 10 80	AR	96,2
	BR	85,1
	CA	91,4
	CL	93,6
	CN	84,8
	MK	50,2
	US	120,8
	ZZ	88,9
	ZZ	88,9
0808 20 50	AR	109,9
	CL	62,8
	CN	53,6
	US	79,9
	ZA	89,8
	ZZ	79,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 262/2011**af 16. marts 2011****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret

2010/11 er fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 867/2010 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter bestemmelserne og reglerne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved forordning (EU) nr. 867/2010 for produktionsåret 2010/11, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. marts 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 259 af 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 69 af 16.3.2011, s. 15.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, rå sukker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 17. marts 2011

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	48,04	3,06
1701 99 10 ⁽²⁾	48,04	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,04	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.

⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.

⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 14. marts 2011

om fastsættelse af den holdning, Den Europæiske Union skal indtage på det femte møde i partskonferencen under Rotterdamkonventionen til ændringerne af bilag III til Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel

(2011/162/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192 og artikel 207, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har ved Rådets afgørelse 2006/730/EF⁽¹⁾ godkendt Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel («Rotterdamkonventionen»).
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 689/2008 af 17. juni 2008 om eksport og import af farlige kemikalier⁽²⁾ gennemfører Rotterdamkonventionen i Unionen.
- (3) For at sikre, at importlandene nyder godt af den beskyttelse, Rotterdamkonventionen giver, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at støtte henstillingerne fra Kemikalieundersøgelseskomitéen, hvad angår inkluderingen i Rotterdamkonventionens bilag III af chrysotilasbest, endosulfan, alachlor og aldicarb. Disse fire stoffer er allerede forbudt eller underkastet strenge restriktioner i Unionen og derfor omfattet af eksportkrav, der går langt videre end det, der kræves i Rotterdamkonventionen.

- (4) Det femte møde i partskonferencen under Rotterdamkonventionen forventes at træffe beslutning om den foreslåede ændring til bilag III. Unionen bør tilslutte sig vedtagelsen af disse ændringer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som Unionen skal indtage på det femte møde i partskonferencen under Rotterdamkonventionen, er, at Kommissionen på Unionens vegne i spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence, skal støtte vedtagelsen af ændringerne af bilag III til Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel⁽³⁾, hvorved chrysotilasbest, endosulfan, alachlor og aldicarb tilføjes deri.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. marts 2011.

På Rådets vegne

FELLEGI T.

Formand

⁽¹⁾ EUT L 299 af 28.10.2006, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 204 af 31.7.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 63 af 6.3.2003, s. 29.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 16. marts 2011

om godkendelse af tredjelandes planer forelagt i henhold til artikel 29 i Rådets direktiv 96/23/EF

(meddelt under nummer K(2011) 1630)

(EØS-relevant tekst)

(2011/163/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 29, stk. 1, fjerde afsnit, og artikel 29, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 96/23/EF er der fastsat kontrolforanstaltninger vedrørende de i bilag I til samme direktiv omhandlede stoffer og grupper af restkoncentrationer. I henhold til direktiv 96/23/EF er optagelse eller opretholdelse på de lister over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne kan indføre dyr og produkter af animalsk oprindelse, der er omfattet af direktivet, betinget af, at de pågældende tredjelande forelægger en plan med oplysninger om de garantier, de stiller med hensyn til overvågning af de grupper af restkoncentrationer og stoffer, der er opstillet i nævnte bilag. Sådanne planer skal ajourføres på anmodning af Kommissionen, navnlig når kontrollen gør det påkrævet.
- (2) Ved Kommissionens beslutning 2004/432/EF af 29. april 2004 om godkendelse af overvågningsplaner for restkoncentrationer, som tredjelande har forelagt i henhold til Rådets direktiv 96/23/EF ⁽²⁾, godkendes de planer foreskrevet i artikel 29 i direktiv 96/23/EF (i det følgende benævnt »planerne«), som visse tredjelande, der er opført på listen i bilaget til beslutningen, har forelagt for dyr og animalske primærprodukter opført på listen.
- (3) På grundlag af nyere planer forelagt af visse tredjelande og supplerende oplysninger, som Kommissionen har fået, er det nødvendigt at opdatere listen over tredjelande, hvorfra medlemsstaterne kan importere dyr og animalske produkter, jf. direktiv 96/23/EF, og som for øjeblikket er opført i bilaget til beslutning 2004/432/EF (i det følgende benævnt »listen«).
- (4) De Forenede Arabiske Emirater har forelagt Kommissionen en plan vedrørende kamelmælk. Planen giver tilstrækkelige garantier og bør derfor godkendes.

Kamelmælk bør derfor indsættes i oplysninger vedrørende De Forenede Arabiske Emirater i listen.

- (5) Brunei har forelagt Kommissionen en plan vedrørende akvakultur. Planen giver tilstrækkelige garantier og bør derfor godkendes. Brunei bør derfor optages på listen for så vidt angår akvakultur.
- (6) Kommissionen har anmodet Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om at fremlægge oplysninger om gennemførelsen af landets plan vedrørende dyr af hestefamilien til slagtning. Da Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ikke har svaret, foreligger der ikke tilstrækkelige garantier med henblik på godkendelse. Oplysningerne vedrørende det pågældende tredjeland for så vidt angår dyr af hestefamilien til slagtning bør derfor udgå af listen. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er blevet underrettet herom.
- (7) Oplysninger i listen vedrørende Malaysia omfatter fjerkræ, men den plan, som Malaysia har forelagt, og de supplerende oplysninger, Kommissionen har fået, giver ikke tilstrækkelige garantier vedrørende fjerkræ. Den eneste virksomhed, der forarbejder sådanne råvarer, og som for øjeblikket er godkendt i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽³⁾, importerer imidlertid alle sine råvarer fra en medlemsstat. For at den aktivitet kan fortsætte, bør oplysningerne i listen omfatte fjerkræ, men det bør kun omfatte råvarer importeret fra andre tredjelande, der er opført på listen for så vidt angår sådanne råvarer, eller fra medlemsstater. Malaysia er blevet underrettet herom. Der bør i listen for det pågældende tredjelands vedkommende indsættes en fodnote, der præciserer denne begrænsning.
- (8) Kommissionen har anmodet Rusland om at fremlægge oplysninger om gennemførelsen af landets plan vedrørende dyr af hestefamilien til slagtning. Da Rusland ikke har svaret, foreligger der ikke tilstrækkelige garantier med henblik på godkendelse. Oplysningerne vedrørende det pågældende tredjeland for så vidt angår dyr af hestefamilien til slagtning bør udgå af listen. Rusland er blevet underrettet herom.
- (9) Kommissionen har anmodet Ukraine om at fremlægge oplysninger om gennemførelsen af landets plan vedrørende dyr af hestefamilien og produkter heraf. Da

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 154 af 30.4.2004, s. 42.

⁽³⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206.

Ukraine ikke har svaret, foreligger der ikke tilstrækkelige garantier med henblik på godkendelse. Oplysningerne vedrørende det pågældende tredjeland for så vidt angår dyr af hestefamilien og produkter heraf bør udgå af listen. Ukraine er blevet underrettet herom.

- (10) Kommissionen har anmodet USA om at fremlægge oplysninger om gennemførelsen af landets plan vedrørende dyr af hestefamilien og produkter heraf. USA har imidlertid ikke givet de pågældende garantier, eftersom slagtning af dyr af hestefamilien med henblik på eksport til Unionen er ophørt i USA. Oplysningerne vedrørende det pågældende tredjeland for så vidt angår dyr af hestefamilien og produkter heraf bør derfor udgå af listen. USA er blevet underrettet herom.
- (11) Under et kontrolbesøg i Uruguay aflagt af Kommissionen blev der konstateret alvorlige mangler i gennemførelsen af planen vedrørende kaniner og opdrættet vildt. For så vidt angår kaniner fandtes der ikke nogen overvågningsplan for restkoncentrationer, og for så vidt angår opdrættet vildt var det ikke muligt at udtage prøver eller udføre test, fordi produktionen var standset. Oplysningerne vedrørende Uruguay for så vidt angår kaniner og opdrættet vildt bør derfor udgå af listen. Uruguay er blevet underrettet herom.
- (12) Visse tredjelande eksporterer animalske produkter fremstillet af råvarer med oprindelse i medlemsstater eller andre tredjelande, som opfylder betingelserne i direktiv 96/23/EF for sådanne råvarer, og som derfor er opført på listen. For at sikre, at animalske produkter, der importeres til Unionen, er omfattet af en godkendt plan, bør tredjelande, der importerer sådanne råvarer med henblik på efterfølgende eksport til Unionen, indsætte en erklæring herom i deres plan.
- (13) For at undgå en eventuel afbrydelse af samhandelen bør der fastsættes en overgangsperiode for de relevante sendinger fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Rusland, Ukraine og Uruguay, der blev afsendt til Unionen inden datoen for anvendelse af denne afgørelse.
- (14) Beslutning 2004/432/EF er blevet ændret flere gange. Af hensyn til klarheden i EU-lovgivningen bør den ophæves og afløses af nærværende afgørelse.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De planer, der er foreskrevet i artikel 29 i direktiv 96/23/EF, og som er forelagt Kommissionen af de tredjelande, der er opført i

bilaget, godkendes for så vidt angår de dyr og animalske produkter til konsum, der er markeret i bilaget med et »X«.

Artikel 2

1. Tredjelande, der med henblik på eksport til Den Europæiske Union anvender råvarer importeret fra andre tredjelande godkendt til fremstilling af fødevarer af animalsk oprindelse i overensstemmelse med denne afgørelse eller fra medlemsstater, og som ikke er i stand til at forelægge en overvågningsplan for restkoncentrationer, som opfylder kravene i artikel 7 i direktiv 96/23/EF for sådanne råvarer, skal supplere deres plan med følgende erklæring:

»Den kompetente myndighed i [tredjeland] sikrer, at animalske produkter til konsum, der eksporteres til Den Europæiske Union, navnlig produkter fremstillet af råvarer importeret til [tredjeland], udelukkende kommer fra virksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 854/2004, og som har etableret procedurer, der sikrer, at råvarer af animalsk oprindelse anvendt i sådanne fødevarer udelukkende har oprindelse i EU-medlemsstater eller tredjelande, der for så vidt angår den pågældende råvare er opført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2011/163/EU uden en fodnote om restriktioner som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i nævnte afgørelse.«

2. Oplysningerne i bilaget vedrørende et tredjeland, der eksporterer animalske produkter til konsum, som udelukkende er fremstillet af råvarer af animalsk oprindelse fremstillet i EU-medlemsstater eller i tredjelande, som har forelagt en plan, jf. artikel 29 i direktiv 96/23/EF, suppleres med følgende fodnote om restriktioner:

»Tredjelande, der udelukkende anvender råvarer fra andre tredjelande, der er godkendt med henblik på import til Unionen af sådanne råvarer, eller fra medlemsstater, jf. artikel 2.«

Artikel 3

1. I en overgangsperiode indtil den 30. april 2011 accepterer medlemsstaterne sendinger af kaniner og opdrættet vildt fra Uruguay og sendinger af produkter af dyr af hestefamilien fra Ukraine, forudsat at importøren kan dokumentere, at der er udstedt certifikater for de pågældende sendinger, og de er afsendt fra Uruguay eller Ukraine inden den 15. marts 2011 i overensstemmelse med beslutning 2004/432/EF.

2. I en overgangsperiode indtil den 25. marts 2011 accepterer medlemsstaterne sendinger af dyr af hestefamilien til slagtning fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik, Rusland eller Ukraine, forudsat at importøren af de pågældende dyr kan dokumentere, at der er udstedt certifikater for dem, og de er afsendt fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik, Rusland eller Ukraine inden den 15. marts 2011 i overensstemmelse med beslutning 2004/432/EF.

Artikel 4

Beslutning 2004/432/EF ophæves.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Den anvendes fra den 15. marts 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

På Kommissionens vegne
John DALLI
Medlem af Kommissionen

BILAG

ISO2-kode	Land	Kvæg	Får og geder	Svin	Dyr af hestefamilien	Fjerkræ	Akvakultur	Mælk	Æg	Kaniner	Vildtlevende vildt	Opdrættet vildt	Honning
AD	Andorra	X	X		X								
AE	De Forenede Arabiske Emirater						X	X ⁽¹⁾					
AL	Albanien		X				X		X				
AR	Argentina	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australien	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosnien-Hercegovina						X						
BD	Bangladesh						X						
BN	Brunei						X						
BR	Brasilien	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Hviderusland				X ⁽³⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						X
CA	Canada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Schweiz	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X ⁽⁴⁾	X		X	X	X			X		X
CM	Cameroun												X
CN	Kina					X	X		X	X			X
CO	Colombia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Cuba						X						X
CW	Curaçao							X ⁽²⁾					

ISO2-kode	Land	Kvæg	Får og geder	Svin	Dyr af hestefamilien	Fjerkræ	Akvakultur	Mælk	Æg	Kaniner	Vildtlevende vildt	Opdrættet vildt	Honning
EC	Ecuador						X						
ET	Etiopien												X
FK	Falklandsøerne	X	X										
FO	Færøerne						X						
GL	Grønland		X								X	X	
GT	Guatemala						X						X
HK	Hongkong					X (?)	X (?)						
HN	Honduras						X						
HR	Kroatien	X	X	X	X (3)	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonesien						X						
IL	Israel					X	X	X	X			X	X
IN	Indien						X		X				
IS	Island	X	X	X	X		X	X				X (?)	
IR	Iran						X						
JM	Jamaica						X						X
JP	Japan						X						
KG	Kirgisistan												X
KR	Sydkorea						X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Marokko						X						
MD	Moldova												X
ME	Montenegro	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						

ISO2-kode	Land	Kvæg	Får og geder	Svin	Dyr af hestefamilien	Fjerkræ	Akvakultur	Mælk	Æg	Kaniner	Vildtlevende vildt	Opdrættet vildt	Honning
MK	Den Tidligere Jugosla-viske Republik Make-donien ⁽⁵⁾	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MU	Mauritius					X ⁽²⁾	X						
MX	Mexico				X		X		X				X
MY	Malaysia					X ⁽²⁾	X						
MZ	Mozambique						X						
NA	Namibia	X	X								X	X	
NC	Ny Kaledonien	X					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	New Zealand	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Fransk Polynesien												X
PH	Filippinerne						X						
PN	Pitcairn												X
PY	Paraguay	X											
RS	Serbien ⁽⁶⁾	X	X	X	X ⁽³⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Rusland	X	X	X		X		X	X			X ⁽⁷⁾	X
SA	Saudi-Arabien						X						
SG	Singapore	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾		X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾					
SM	San Marino	X		X									X
SR	Surinam						X						
SV	El Salvador												X

ISO2-kode	Land	Kvæg	Får og geder	Svin	Dyr af hestefamilien	Fjerkræ	Akvakultur	Mælk	Æg	Kaniner	Vildtlevende vildt	Opdrættet vildt	Honning
SX	Sint-Maarten							X ⁽²⁾					
SZ	Swaziland	X											
TH	Thailand					X	X						X
TN	Tunesien					X	X				X		
TR	Tyrkiet					X	X	X					X
TW	Taiwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraine					X	X	X	X				X
UG	Uganda						X						X
US	USA	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X			X		X
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Sydafrika										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

⁽¹⁾ Udelukkende kamelmælk.

⁽²⁾ Tredjelände, der udelukkende anvender råvarer fra medlemsstater eller fra andre tredjelände, der er godkendt med henblik på import til Unionen af sådanne råvarer, jf. artikel 2.

⁽³⁾ Eksport til Unionen af levende dyr af hestefamilien til slagtning (kun dyr bestemt til fødevarereproduktion).

⁽⁴⁾ Kun får.

⁽⁵⁾ Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; landets endelige nomenklatur vil blive fastsat efter afslutningen af de igangværende forhandlinger i FN herom.

⁽⁶⁾ Ekskl. Kosovo, som p.t. er under international administration i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

⁽⁷⁾ Kun for rensdyr fra regionerne Murmansk og Yamalo-Nenets.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 16. marts 2011

om midlertidig handel med sædekorn af arten *Triticum aestivum*, der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/402/EØF

(meddelt under nummer K(2011) 1634)

(EØS-relevant tekst)

(2011/164/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Nederlandene er mængden af sædekorn af vârhvede (*Triticum aestivum*) af kategorien »certificeret sædekorn«, der tilhører sorterne Baldus, Granny, KWS Aurum, Lavett, Minaret, Pasteur, Taifun, Thasos, Trappe, Tybalt og Zirrus, som er egnet til dyrkning under dyrkningsforholdene i denne medlemsstat, og som opfylder kravene i direktiv 66/402/EF med hensyn til markinspektioner, utilstrækkelig og kan således ikke dække denne medlemsstats behov.
- (2) Det er umuligt at dække behovet for sædekorn af disse sorter på tilfredsstillende vis med sædekorn, som opfylder alle krav i direktiv 66/402/EØF, fra andre medlemsstater eller fra tredjelande.
- (3) Nederlandene bør derfor bemyndiges til at tillade handel med sædekorn af disse sorter, som opfylder mindre strenge krav end dem, der gælder for certificeret sædekorn, i en periode, der udløber den 30. april 2011, dog højst 330 tons.
- (4) Derudover bør andre medlemsstater, som er i stand til at forsyne Nederlandene med sædekorn af de pågældende sorter, bemyndiges til at tillade handel med sådant sædekorn, uanset om det er høstet i en medlemsstat eller et tredjeland.
- (5) Nederlandene bør fungere som koordinator for at sikre, at den samlede mængde sædekorn, der tillades i henhold til denne afgørelse, ikke overstiger den her fastsatte maksimumsmængde.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

Artikel 1

1. Handel i Unionen med sædekorn af vârhvede (*Triticum aestivum*) af kategorien »certificeret sædekorn«, der tilhører sorterne Baldus, Granny, KWS Aurum, Lavett, Minaret, Pasteur, Taifun, Thasos, Trappe, Tybalt og Zirrus, som ikke opfylder kravene i punkt 7 i bilag I til direktiv 66/402/EF med hensyn til markinspektioner, tillades.

Tilladelsen gælder for i alt højst 330 tons og indtil den 30. april 2011.

2. Den officielle etiket skal opfylde mærkningskravene i direktiv 66/402/EØF, og det skal desuden anføres, at det pågældende sædekorn ikke opfylder kravene i punkt 7 i bilag I til direktiv 66/402/EØF med hensyn til markinspektioner.

Artikel 2

1. En leverandør, der ønsker at bringe det i artikel 1 nævnte sædekorn i handelen, skal anmode den medlemsstat, hvori han er etableret, eller hvortil han importerer, om tilladelse hertil. I ansøgningen angives den nøjagtige mængde sædekorn, som leverandøren ønsker at bringe i handelen.

2. Den pågældende medlemsstat giver leverandøren tilladelse til i overensstemmelse med artikel 1 at bringe frøene i handelen, medmindre:

- a) der er velbegrundet tvivl om, at leverandøren kan bringe den mængde sædekorn, han har ansøgt om tilladelse for, i handelen, eller
- b) tilladelsen, under hensyntagen til de oplysninger, som den koordinerende medlemsstat som omhandlet i artikel 3, stk. 3, har forelagt, ville medføre en overskridelse af den samlede maksimumsmængde af sædekorn, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Hvad angår litra b), kan den pågældende medlemsstat, hvis begrænsningen af den samlede maksimumsmængde medfører, at der kun kan gives en tilladelse, der gælder for en del af den mængde, der er angivet i ansøgningen, give leverandøren tilladelse til at bringe den pågældende mindre mængde i handelen.

⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66.

Artikel 3

Ved anvendelsen af denne afgørelse yder medlemsstaterne hinanden administrativ bistand.

Nederlandene fungerer som koordinerende medlemsstat og sikrer, at den mængde sædekorn, som medlemsstaterne tillader bragt i handelen i Unionen i henhold til denne afgørelse, højst udgør den i artikel 1, stk. 1, fastsatte samlede maksimumsmængde sædekorn.

En medlemsstat, der modtager en ansøgning i overensstemmelse med artikel 2, underretter straks den koordinerende medlemsstat om den mængde, ansøgningen vedrører. Den koordinerende medlemsstat meddeler straks den pågældende medlemsstat, hvorvidt imødekommelse af ansøgningen ville resultere i, at maksimumsmængden overskrides.

Artikel 4

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvor store mængder sædekorn de har tilladt bragt i handelen i henhold til denne afgørelse.

Artikel 5

Denne afgørelse udløber den 30. april 2011.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. marts 2011.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 329/09/KOL

af 15. juli 2009

om den norske ordning til fremme af alternative, vedvarende opvarmnings- og elspareforanstaltninger i private husholdninger

(Norge)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR ⁽¹⁾ —

ud fra følgende betragtninger:

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63 og protokol 26 til aftalen,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING til artikel 1, stk. 2, i del I og artikel 4, stk. 4, artikel 6 og artikel 7, stk. 3, i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen ⁽⁴⁾,

UNDER HENVISNING til Tilsynsmyndighedens retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen ⁽⁵⁾,

UNDER HENVISNING til Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004 om gennemførelse af de bestemmelser, der henvises til i artikel 27 i del II i protokol 3 ⁽⁶⁾,

EFTER AT HAVE OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte eventuelle bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽⁷⁾ og under henvisning til disse bemærkninger, og

I. SAGSFREMSTILLING

1. SAGSFORLØB

Ved brev af 13. oktober 2006 (registreringsnr. 393383) indgav Varmeproducentenes Forening ⁽⁸⁾ i Norge en klage, hvori de hævdede, at der blev ydet statsstøtte i forbindelse med den norske ordning til fremme af alternative vedvarende opvarmnings- og elspareforanstaltninger i private husholdninger ⁽⁹⁾. Klageren er en uafhængig organisation, der har til formål at sikre brændeovnsproducenters interesser. Klageren fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 19. oktober 2006 (registreringsnr. 395451).

Den 19. december 2007 besluttede Tilsynsmyndigheden efter flere brevudvekslinger ⁽¹⁰⁾ at indlede den procedure, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3. Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 716/07/KOL om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og EØS-tillægget ⁽¹¹⁾. Tilsynsmyndigheden opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i denne sag.

De norske myndigheder fremkom med bemærkninger den 4. februar 2008 (registreringsnr. 463573).

Tilsynsmyndigheden har desuden modtaget bemærkninger fra interesserede parter, som blev sendt til de norske myndigheder den 21. maj 2008, 26. maj 2008 og 14. januar 2009 (registreringsnr. 477954, 477902 og 503830). De norske myndigheder fremkom med deres bemærkninger hertil ved brev af 25. juni 2008, 4. juli 2008 og 6. marts 2009 (henholdsvis registreringsnr. 483303, 484722 og 511580).

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽⁴⁾ I det følgende benævnt »protokol 3«.

⁽⁵⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedtaget og udstedt af Tilsynsmyndigheden den 19.1.1994, offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1. Herefter benævnt »retningslinjer for statsstøtte«. Der findes en opdateret version af retningslinjerne for statsstøtte på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/guidelines/>.

⁽⁶⁾ Beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004, offentliggjort i EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, og EØS-tillæg nr. 26 af 25.5.2006, s. 1, som ændret. Der findes en konsolideret version af retningslinjerne for statsstøtte på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/legaltext/>.

⁽⁷⁾ Offentliggjort i EUT C 96 af 17.4.2008, s. 14, og EØS-tillæg nr. 20 af 17.4.2008, s. 58.

⁽⁸⁾ I det følgende benævnt »klageren«.

⁽⁹⁾ I det følgende benævnt »ordningen til fremme af alternativ opvarmning«.

⁽¹⁰⁾ For yderligere detaljerede oplysninger om korrespondancen mellem Tilsynsmyndigheden og de norske myndigheder henvises til Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, beslutning nr. 716/07/KOL.

⁽¹¹⁾ Offentliggjort i EUT C 96 af 17.4.2008, s. 14, og EØS-tillæg nr. 20 af 17.4.2008, s. 58.

Ved brev af 2. april 2009 fremlagde klageren yderligere oplysninger (registreringsnr. 514264), som blev sendt til de norske myndigheder den 8. april 2009 (registreringsnr. 514886). De norske myndigheder fremkom ved brev af 7. maj 2009 med flere bemærkninger (registreringsnr. 517749).

Den 21. april 2009 mødtes repræsentanter for Tilsynsmyndigheden med repræsentanter for Norwegian Bio Energy Association ⁽¹⁾, en uafhængig organisation, der har til formål at fremme en rationel anvendelse af bioenergi i Norge. NOBIO var fremkommet med bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning den 21. maj 2008 (registreringsnr. 477954).

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. ORDNINGEN TIL FREMME AF ALTERNATIV OPVARMNING

Ordningen til fremme af alternativ opvarmning blev indført i 2006 ⁽²⁾. De norske myndigheder har forklaret, at ordningen har til formål at tilskynde forbrugerne til at investere i bestemte miljøvenlige opvarmningsteknologier, der har begrænset udbredelse på det norske marked, og som kan bidrage til at mindske elforbruget i private husholdninger ⁽³⁾. De norske myndigheder har forklaret, at kun teknologier, der kan erstatte el som hovedopvarmingskilde er omfattet af ordningen. Ordningen omfatter træpilleovne og træpillebaserede kedler, varmepumper i vandbaserede opvarmningssystemer og kontrolsystemer til mindskelse af elforbruget. Fra august 2008 ⁽⁴⁾ er investeringer i solfangere, der er tilsluttet vandbaserede opvarmningssystemer, også omfattet af ordningen.

Kun husholdninger, der investerer i de relevante opvarmningsteknologier, er støtteberettigede, efter at de har indsendt en ansøgning om støtte. Tilskuddet udbetales efterfølgende, efter at modtageren har fremlagt bevis for købet. Private husholdninger kan ansøge om at få højst 20 % af de dokumenterede og støtteberettigede omkostninger refunderet. Tilskuddene er begrænset til 4 000 NOK til træpilleovne og elektroniske kontrolsystemer. For varmepumper, træpillebaserede kedler og solfangere er grænsen på 10 000 NOK.

Støtteordningen forvaltes af Enova SF, en offentlig virksomhed, der fuldt ud ejes af Olje- og energidepartementet.

2.2. DET NATIONALE RETSGRUNDLAG FOR FORANSTALTNINGEN

Retsgrundlaget for ordningen er statsbudgettet. Den norske regering fremsatte forslag om ordningen i stortingsforslag nr. 82 (2005-2006), som blev vedtaget af Stortinget i september 2006. Ordningens budget blev ændret ved vedtagelsen af forslagene i stortingsforslag nr. 22 (2006-2007), stortingsforslag nr. 59 (2007-2008) og stortingsforslag nr. 1 (2008-2009).

⁽¹⁾ Herefter benævnt NOBIO.

⁽²⁾ Yderligere oplysninger om ordningen findes på Enova SF's websted: <http://www.minenergi.no/og> <http://www.minenergi.no/sitepageview.aspx?sitePageID=1062>.

⁽³⁾ Stortingsforslag nr. 82 (2005-2006), pressemeddelelse nr. 98/06 af 25. august 2006 og nr. 107/06 af 14. september 2006 fra Olje- og energidepartementet.

⁽⁴⁾ Se stortingsforslag nr. 1 (2008-2009), s. 56.

2.3. BUDGET OG VARIGHED

Ordningen blev iværksat i 2006 ved stortingsforslag nr. 82 (2005-2006). Stortinget vedtog forslaget den 15. september 2006 med et budget på 46 mio. NOK. I overensstemmelse med stortingsforslag nr. 22 (2006-2007) blev ordningens budget forhøjet med 25 mio. NOK til i alt 71 mio. NOK ved den sidste ændring af statsbudgettet for 2006.

Enova fik ingen supplerende midler til ordningen i 2007, men da der i 2006 kun blev udbetalt 2 mio. NOK, besluttede Stortinget at overføre de resterende 69 mio. NOK til ordningens budget for 2007.

I 2007 blev der udbetalt 40 mio. NOK. De resterende 29 mio. NOK, der ikke blev udbetalt fra budgettet for 2007, blev overført til budgettet for 2008. Herudover blev der bevilget 31 mio. NOK over statsbudgettet ⁽⁵⁾. Det samlede budget for støtteordningen i 2008 var således på 60 mio. NOK.

I 2008 blev der udbetalt 30 mio. NOK. De resterende 30 mio. NOK blev overført til budgettet for 2009. Sammen med en ny budgettildeling på 40 mio. NOK ⁽⁶⁾ beløber det samlede budget for 2009 sig til 70 mio. NOK.

Siden støtteordningen blev iværksat, er der bevilget 142 mio. NOK hertil over statsbudgettet. Ud af dette beløb var der ved udgangen af 2008 blevet udbetalt 72 mio. NOK. Der er ikke fastsat en tidsramme for ordningen ⁽⁷⁾.

2.4. ÅRSAGER TIL AT INDLEDE DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

Tilsynsmyndigheden indledte den formelle undersøgelsesprocedure, fordi ordningen til fremme af alternativ opvarmning kan involvere statsstøtte. Selv om støtteordningens direkte modtagere er slutbrugerne, har ordningen til formål at fremme brugen af specifikke opvarmningsteknologier. Tilsynsmyndigheden stillede derfor spørgsmålstegn ved, om den indirekte statsstøtte ydes til producenterne, importørerne og/eller forhandlerne af de opvarmningsteknologier, der er omfattet af ordningen.

Tilsynsmyndigheden var i tvivl om, hvorvidt ordningen kunne anses for at være forenelig med EØS-aftalen eller ej. Tilsynsmyndigheden var mere specifikt i tvivl om, hvorvidt rammebestemmelserne for støtte til miljøbeskyttelse kunne finde anvendelse, da indirekte støtte ikke ville bidrage til at mindske den mængde energi, som bruges i producenterne og/eller importørernes produktionscyklus. Tilsynsmyndigheden satte desuden spørgsmålstegn ved, om ordningen kunne anses for at være forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

⁽⁵⁾ Se stortingsforslag nr. 59 (2007-2008), s. 123.

⁽⁶⁾ Se stortingsforslag nr. 1 (2008-2009), s. 56.

⁽⁷⁾ I stortingsforslag nr. 59 (2007-2008) bemærker de norske myndigheder, at ordningen vil blive gennemgået i lyset af Tilsynsmyndighedens endelige beslutning.

3. BEMÆRKNINGER FRA DE NORSKE MYNDIGHEDER

De norske myndigheder indvendte, at de eneste modtagere af støtte fra ordningen til fremme af alternativ opvarmning var private husholdninger, som ikke er virksomheder i betydningen i EØS-aftalens konkurrenceregler, og at foranstaltningen derfor ikke kan anses for at udgøre statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

De norske myndigheder anførte endvidere, at ordningen ikke er selektiv, da den fordel, som modtageren får, berettiges af systemets art eller den generelle ordning, som det indgår i, og derfor ikke kan anses for at udgøre statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. De norske myndigheder anførte desuden, at ordningen ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen, da brændeovne og de teknologier, der er støtteberettigede, ikke kan betragtes som substituerbare produkter og derfor ikke er på det samme relevante produktmarked. De norske myndigheder finder, at det relevante marked er de teknologier, der kan erstatte elopvarmning og give samme varmekomfort som elopvarmning hele døgnet rundt eller mere teknisk formuleret, grundlastopvarmningssystemer⁽¹⁾. Til forskel herfra bør brændeovne ifølge myndighederne klassificeres som en supplerende opvarmningskilde, der anvendes ud over grundlastkilden. Brændeovne bør derfor karakteriseres som »spidslastopvarmningssystemer«.

Hvis Tilsynsmyndigheden skulle finde frem til, at ordningen udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anfører de norske myndigheder sluttelig, at ordningen kan begrundes efter både artikel 61, stk. 2, litra a), og artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen på grundlag af dens respektive sociale og miljømæssige mål.

4. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEPARTER

Tilsynsmyndigheden har modtaget bemærkninger fra to tredjeparter: Varmeproducentenes Forening, der er klager, og NOBIO.

4.1. BEMÆRKNINGER FRA KLAGEREN

Klageren finder, at ordningen til fremme af alternativ opvarmning udgør ulovlig statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Klageren hævder, at støtten til private husholdninger må anses for at udgøre en indirekte fordel for producenter og/eller importører af opvarmningsteknologier, der er omfattet af ordningen. Ifølge oplysningerne fra klageren er salget af træpilleovne mere specifikt steget efter indførelsen af ordningen. Klageren indvender, at indførelsen af støtteordningen har givet producenter, importører og detailforhandlere af træpilleovne mulighed for at øge salget og fortjenesten.

Klageren anfører desuden, at foranstaltningen fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen, fordi brændeovne, der ligner træpilleovne, ikke er omfattet af ordningen.

⁽¹⁾ Brev fra Olje- og energidepartementet af 15.1.2007 (registreringsnr. 406849), s. 5.

Klageren mener sluttelig, at hverken artikel 61, stk. 2, litra a), eller artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen kan berettige støtteordningen i dens nuværende form.

4.2. BEMÆRKNINGER FRA NOBIO

NOBIO er enig med de norske myndigheder og fastholder, at der via ordningen kun ydes direkte økonomisk støtte til private husholdninger og ikke til virksomheder, og at ordningen følgelig ikke medfører, at der ydes statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Hvis Tilsynsmyndigheden skulle finde frem til, at ordningen udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anfører NOBIO, at ordningen kan berettiges efter både artikel 61, stk. 2, litra a), og artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen på grundlag af dens respektive sociale og miljømæssige mål.

II. VURDERING

1. STATSSTØTTE

I EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, fastsættes følgende:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

For at blive betragtet som statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, skal følgende fire kumulative betingelser være opfyldt: Foranstaltningen skal i) være ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler, ii) give modtagerne en selektiv økonomisk fordel, iii), fordreje eller truer med at fordreje konkurrencen og ii) kunne påvirke samhandelen mellem EØS-aftalens kontraherende parter.

1.1. ANVENDELSE AF STATSMIDLER

Ordningen til fremme af alternativ opvarmning finansieres af den norske stat ved hjælp af bevillinger fra statsbudgettet. De pågældende foranstaltninger er derfor ydet af staten ved brug af statslige midler.

1.2. BEGUNSTIGELSE AF VISSE VIRKSOMHEDER ELLER VISSE PRODUKTIONER

For at bistand fra staten udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, skal den også give en økonomisk fordel til virksomheder og være selektiv, dvs. at den begunstiger »visse virksomheder eller visse produktioner«.

1.2.1. En økonomisk fordel til virksomheder

Det første spørgsmål, der skal analyseres, er derfor, om den pågældende ordning giver virksomheder en økonomisk fordel⁽¹⁾.

De direkte modtagere af tilskud inden for rammerne af ordningen til fremme af alternativ opvarmning er private husholdninger, som generelt ikke kan klassificeres som virksomheder efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Tildelingen af et tilskud til en enkeltperson eller til forbrugere udelukker imidlertid pr. definition ikke, at der ikke er tale om statsstøtte⁽²⁾. Selv om de første eller direkte modtagere af støtte ikke er virksomheder, kan virksomhederne ikke desto mindre opnå en indirekte fordel. Ordlyden i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, med henvisning til »støtte, som ydes (...) under enhver tænkelig form« omfatter både direkte og indirekte støtte, hvilket bekræftes af Europa-Kommissionens⁽³⁾ praksis og De Europæiske Fællesskabers Domstols⁽⁴⁾ retspraksis⁽⁵⁾. Det er derfor nødvendigt fra sag til sag at foretage en vurdering af, hvorvidt der ydes indirekte støtte til virksomheder.

Ordningen til fremme af alternativ opvarmning har til formål at fremme salget af specifikke opvarmningsteknologier⁽⁶⁾. I denne sag er det derfor nødvendigt at vurdere spørgsmålet om, hvorvidt virksomheder, der er aktive i den teknologisektor, der er omfattet af ordningen, opnår en indirekte økonomisk fordel, der falder inden for anvendelsesområdet for EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, sonderer ikke mellem statslige foranstaltninger efter deres begrundelse eller formål, men definerer dem efter deres virkninger⁽⁷⁾. Spørgsmålet er derfor, om ordningen medfører, at virksomheder, der er aktive i de sektorer for opvarmningsteknologier, der er omfattet af den, får en indirekte økonomisk fordel.

Tilsynsmyndigheden er ikke enig med de norske myndigheder i, at spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om indirekte støtte eller ej, afhænger af, om det endelige og overordnede mål er at yde støtte til virksomheder, således at kun ordninger, der er udformet således, at de omgår forbuddet mod statsstøtte, kan udgøre indirekte støtte.

I den sag, der vurderes, giver den støtte, der ydes til private husholdninger for at få dem til at investere i alternative vedva-

rende opvarmningsteknologier, en økonomisk tilskyndelse til at købe disse produkter. Foranstaltningen tilskynder forbrugerne til at skifte fra traditionel elopvarmning til alternative opvarmningssystemer⁽⁸⁾. En højere efterspørgsel fra forbrugerne kan medføre højere fortjenester til virksomheder inden for disse typer teknologier, hvilket giver en fordel til virksomheder, der er aktive i den teknologisektor, der er omfattet af ordningen, sammenlignet med andre virksomheder⁽⁹⁾.

Det forhold, at forbrugerne kan vælge mellem de teknologier, der er omfattet af ordningen, betyder ikke, at forbindelsen mellem det direkte tilskud fra staten til forbrugeren og den fordel, det giver de pågældende virksomheder, er fjernet⁽¹⁰⁾.

Selv om der er tale om en fordel af indirekte art, er ordningen til fremme af alternativ opvarmning udformet således, at der er en direkte forbindelse mellem tildelingen af støtte til forbrugeren og købet af den relevante teknologi. For at opnå tilskud skal forbrugeren forelægge Enova SF bevis for, at den pågældende har købt en af de teknologier, der er omfattet af ordningen.

I lyset af ovenstående finder Tilsynsmyndigheden, at ordningen giver en indirekte fordel til virksomheder, der er aktive inden for alternative, vedvarende opvarmningssystemer.

1.2.2. Selektivitetskriteriet

Det næste spørgsmål, der skal analyseres, er, hvorvidt foranstaltningen er selektiv, dvs. om den begunstiger »visse virksomheder eller visse produktioner«.

Tilsynsmyndigheden finder, at ordningen til fremme af alternativ opvarmning er selektiv, fordi den kun (indirekte) begunstiger virksomheder, der er aktive i sektoren for de alternative, vedvarende opvarmningsteknologier, der er omfattet af ordningen (dvs. træpilleovne og træpillebaserede kedler, varmpumper og solfangere tilkoblet vandbaserede opvarmningssystemer samt kontrolsystemer til mindskelse af elforbruget). Ingen andre virksomheder, herunder dem, der er aktive i sektorer for andre former for vedvarende opvarmningsteknologier, kan drage nytte af de tilskud, der udbetales inden for rammerne af ordningen⁽¹¹⁾.

De norske myndigheder mener, at den fordel, der opnås inden for rammerne af ordningen, kan berettiges af karakteren eller opbygningen af den ordning, som den er et led i. Tilsynsmyndigheden er ikke enig heri.

⁽¹⁾ Med henblik på Fællesskabets konkurrenceregler defineres virksomheder som enheder, der er involveret i økonomisk aktivitet uanset deres retlige status, se f.eks. dommen i sag C-41/90, *Höfnar og Elser*, Sml. 1991 I, s. 1971, præmis 21.

⁽²⁾ Sag C-156/98, *Tyskland mod Kommissionen*, Sml. 2000 I, s. 6857.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »Kommissionen«.

⁽⁴⁾ I det følgende benævnt »Domstolen«.

⁽⁵⁾ Sag C-156/98, *Tyskland mod Kommissionen*, Sml. 2000 I, s. 6857; sag C-382/99, *Nederlandene mod Kommissionen*, Sml. 2002 I, s. 5163; sag C-457/00, *Belgien mod Kommissionen*, Sml. 2003 I, s. 6931, præmis 57; se også generaladvokat F.G. Jacobs udtalelse i sag C-457/00, præmis 59.

⁽⁶⁾ Stortingsforslag nr. 82 (2005-2006), s. 1.

⁽⁷⁾ Sag C-382/99, *Nederlandene mod Kommissionen*, præmis 61; sag C-487/06 P, *British Aggregates Association mod Kommissionen*, dom af 22.12.2008, præmis 87.

⁽⁸⁾ For et lignende ræsonnement henvises til Kommissionens beslutning af 24.1.2007 (C(2006) 6630) i sag N 270/2006, betragtning 40.

⁽⁹⁾ Se Kommissionens beslutning af 26.4.2006 (C(2006) 1519) i sag N 142/2005, punkt 3.1.

⁽¹⁰⁾ Se Kommissionens beslutning af 24.1.2007 (C(2006) 6630) i sag N 270/2006, betragtning 43.

⁽¹¹⁾ Ibid. betragtning 46-47.

De Europæiske Fællesskabers Domstol og EFTA-Domstolen har hele tiden fastholdt, at en foranstaltning, som udgør en fordel for modtageren, men som berettiges af karakteren eller opbygningen af den ordning, som den er et led i, ikke opfylder denne betingelse om selektivitet⁽¹⁾. For at en selektiv foranstaltning kan berettiges af en ordnings logik, skal foranstaltningen været knyttet til et generelt system. Derudover lægges der i retspraksis især vægt på vurderingen af, om en foranstaltning er berettiget af karakteren eller opbygningen af ordningen, når der er tale om ordninger, som i visse former mere generelt medfører en skatte- eller afgiftsfrigørelse eller lignende. De norske myndigheder er endnu ikke fremkommet med argumenter vedrørende den generelle ordning, som støtteforanstaltningen vedrører. Ordningen til fremme af alternativ opvarmning giver indirekte visse virksomheder, der er aktive i de teknologi-sektorer, der er omfattet af den, en række fordele. I lyset af ovennævnte må Tilsynsmyndigheden derfor konkludere, at foranstaltningen er selektiv efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

1.3. FORDREJNING AF KONKURRENCEN OG PÅVIRKNING AF SAMHANDLEN MELLEM DE KONTRAHERENDE PARTER

For at udgøre statsstøtte må foranstaltningen fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og må påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter til EØS-aftalen.

Tilsynsmyndigheden behøver ikke at fastslå, at støtten har en reel indvirkning på samhandelen mellem EØS-staterne, og at den reelt er konkurrencefordrejende, men skal blot undersøge, om den kan påvirke samhandlen og virke konkurrencefordrejende⁽²⁾. Al statsstøtte til en virksomhed, der udfører sine aktiviteter på EØS-markedet, kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen⁽³⁾.

Ordningen til fremme af alternativ opvarmning giver (indirekte) en fordel til virksomheder, der er aktive i sektoren for alternative, vedvarende opvarmningsteknologier. At stimulere forbrugernes efterspørgsel efter de teknologier, der er støtteberettigede, er en iboende del af ordningen til fremme af alternativ opvarmning.

Ifølge de tal, Tilsynsmyndigheden eksempelvis har til rådighed, er salget af en af de teknologier, der er omfattet af ordningen, nemlig træpilleovne, desuden steget og har stabiliseret sig efter indførelsen af ordningen i Norge. Til sammenligning er salget af brændeovne, som ikke er omfattet af ordningen, ikke på samme vis steget i samme tidsrum.

⁽¹⁾ Sag C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH og Wiertersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH*, Sml. 2001 I, s. 8365, præmis 42 og EFTA-Domstolens dom i forenede sager E-5/04, E-6/04 and E-7/04, *Fesil og Finnjord m.fl. mod EFTA-Tilsynsmyndigheden*, EFTA Court Report 2005, s. 117, præmis 77.

⁽²⁾ Se EFTA-Domstolens dom i forenede sager E-5/04, E-6/04 og E-7/04, *Fesil og Finnjord m.fl. mod EFTA-Tilsynsmyndigheden*, EFTA Court Report 2005, s. 117, præmis 93, sag C-372/97, *Italien mod Kommissionen*, Sml. 2004 I, s. 3679, præmis 44, og sag C-66/02, *Italien mod Kommissionen*, Sml. 2005 I, s. 10901, præmis 112.

⁽³⁾ Forenede sager T-92/00 og T-103/00, *Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 2002 II, s. 1385, præmis 72.

Der kan derfor konkluderes, at støtten truer med at fordreje konkurrencen.

Hvad angår betingelsen om påvirkning af samhandelen, følger det, at når støtte, som ydes af en stat, styrker visse virksomheders stilling i forhold til andres, som disse konkurrerer med i samhandelen inden for EØS, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten⁽⁴⁾.

Virksomheder, der er aktive i sektoren for opvarmningsteknologier, handler på et europæisk marked, og ordningen til fremme af alternativ opvarmning påvirker derfor samhandlen mellem de kontraherende parter efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Der kan derfor ikke drages andre konklusioner, end at støtten truer med at fordreje konkurrencen og kan påvirke samhandlen mellem de kontraherende parter til EØS-aftalen.

1.4. KONKLUSION

Tilsynsmyndigheden finder, at den norske ordning til fremme af alternativ opvarmning udgør ulovlig statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

2. PROCEDUREKRAV

I artikel 1, stk. 3, i del I af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen fastsættes det, at »EFTA-Tilsynsmyndigheden skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil [...]. Den pågældende stat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning«.

De norske myndigheder anmeldte ikke ordningen til fremme af alternativ opvarmning til Tilsynsmyndigheden, før den blev sat i kraft. Tilsynsmyndigheden konkluderer derfor, at de norske myndigheder ikke har overholdt deres forpligtelser efter artikel 1, stk. 3, i del I i protokol nr. 3.

3. STØTTENS FORENELIGHED

De norske myndigheder indvender, at støtten kan berettiges efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, litra a), eller alternativt artikel 61, stk. 3, litra c), sammenholdt med Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

3.1. FORENELIGHED MED EØS-AFTALENS ARTIKEL 61, STK. 2, LITRA A)

Ifølge EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, litra a), er støtte af »social karakter« forenelig med aftalen, hvis den ydes til »enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse«.

⁽⁴⁾ Sag E-6/98, *den norske regering mod EFTA-Tilsynsmyndigheden*, Sml. 1999, s. 74, præmis 58, og sag 730/79, *Philip Morris mod Kommissionen*, Sml. 1980 I, s. 2671, præmis 11. Se også sag C-75/97, *Belgien mod Kommissionen*, Sml. 1999 I, s. 3671, præmis 47, og sag T-217/02, *Ter Lembeek mod Kommissionen*, Sml. II, s. 4483, præmis 181.

Tilsynsmyndigheden bemærker, at fravigelser fra forbuddet mod statsstøtte skal fortolkes strengt. Den norske ordning til fremme af alternativ opvarmning er rettet mod alle private husholdninger i Norge. Efter Tilsynsmyndighedens opfattelse skal ordningen for at blive anset for at være forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, litra a), have en social karakter forstået på den måde, at den skal være til gavn for et mindre privilegeret segment af befolkningen ⁽¹⁾. Da foranstaltningen er åben for alle private husholdninger efter »først til mølle«-princippet, kan ordningen ikke anses for at have en social karakter efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, litra a).

3.2. FORENELIGHED MED EØS-AFTALENS ARTIKEL 61, STK. 3, LITRA C)

I henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), kan støtte blive erklæret forenelig med EØS-aftalens funktion, hvis den fremmer »udviklingen af visse erhvervsgræne eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider imod den fælles interesse«.

3.2.1. Retningslinjerne for miljøbeskyttelse

Tilsynsmyndigheden har udstedt retningslinjer, hvori de kriterier, der vil finde anvendelse ved vurderingen af, om statsstøtteforanstaltninger, der har til formål at beskytte miljøet, kan anses for at være forenelige med EØS-aftalen, jf. EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), fastsættes. Ordningen til fremme af alternativ opvarmning blev indført i 2006. På det tidspunkt fandt Tilsynsmyndighedens retningslinjer for miljøbeskyttelse, senest ændret den 23. maj 2001, anvendelse ⁽²⁾. Tilsynsmyndigheden vedtog nye retningslinjer for miljøbeskyttelse den 16. juli 2008 ⁽³⁾, der fandt anvendelse fra den dato. En ordning, der dækker disse forskellige tidsperioder, skal således vurderes i lyset af begge sæt retningslinjer, jf. principperne i afsnit 74 i retningslinjerne fra 2001 og afsnit 205 i retningslinjerne fra 2008.

En situation, hvor indirekte støtte kommer både visse producenter, importører og/eller forhandlere af bestemte typer opvarmningsteknologi til private husholdninger til gavn, er imidlertid hverken omfattet af retningslinjerne fra 2001 eller retningslinjerne fra 2008.

3.2.2. Forenelighed med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c)

Da retningslinjerne fra 2001 og retningslinjerne fra 2008 ikke finder direkte anvendelse på den norske ordning, vil Tilsynsmyndigheden vurdere ordningens forenelighed med EØS-aftalen direkte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c) ⁽⁴⁾. Fravigelser fra EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), skal fortolkes snævert ⁽⁵⁾ og kan kun indrømmes, når det kan fastslås, at støtten vil bidrage til at nå et mål af fælles interesse, som

ikke kan sikres under normale markedsvilkår alene. Domstolen stadfæstede det såkaldte »princip om kompenserende begrundelse« i Philip Morris-sagen ⁽⁶⁾.

Vurderingen af statsstøttens forenelighed med EØS-aftalen går fundamentalt set ud på at afveje støttens negative virkninger for konkurrencen med dens positive virkninger set ud fra den fælles interesse ⁽⁷⁾. For at blive erklæret forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), skal statsstøtteordningen:

- have et velafgrænset mål af fælles interesse
- være velegnet til at virkeliggøre målet af fælles interesse og i den forbindelse være et velegnet instrument, virke som en tilskyndelse og stå i forhold til målet
- ikke fordreje konkurrencen og handlen i EØS i et omfang, der er i strid med den fælles interesse ⁽⁸⁾.

Tilsynsmyndigheden skal vurdere, om det mål, der forfølges med foranstaltningen, er nødvendigt, i overensstemmelse med målene af fælles interesse og i givet fald, om dette er den mindst konkurrencefordrejende metode til at forfølge det mål.

Et veldefineret mål af fælles interesse

Med den norske ordning forfølges et miljømål, idet den tilskynder forbrugerne til at investere i miljøvenlige teknologier, der har begrænset udbredelse på det norske marked. De norske myndigheder har anført, at en bredere udbredelse af de alternative opvarmningsteknologier, der er omfattet af ordningen, vil mindske elforbruget i norske husholdninger. At begrænse mængden af el, som private husholdninger anvender til opvarmning, og stimulere anvendelsen af alternative opvarmnings-systemer baseret på vedvarende energi kan betragtes som et miljøvenligt mål.

I betragtning 9 i præamblen til EØS-aftalen fastsættes målet om at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten og sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne ud fra princippet om en bæredygtig udvikling. Efter Tilsynsmyndighedens opfattelse er støtteordningen, der har til formål at få dirigeret energiforbruget i retning af vedvarende energikilder i overensstemmelse med målene af fælles interesse.

⁽¹⁾ Se f.eks. retningslinjerne om anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 på statsstøtte i luftfartssektoren (EFT C 350 af 10.12.1994, s. 7, afsnit III.3).

⁽²⁾ I det følgende benævnt »retningslinjerne fra 2001«.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »retningslinjerne fra 2008«.

⁽⁴⁾ Se sag T-288/97, *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia mod Kommissionen*, Sml. 2001 II, s. 1169, præmis 72.

⁽⁵⁾ Sag C-301/96, *Kommissionen mod Tyskland*, Sml. 2003 I, s. 9919, præmis 66 og 105).

⁽⁶⁾ Sag 730/79, *Philip Morris mod Kommissionen*, Sml. 1980 I, s. 2671.

⁽⁷⁾ Se Kommissionens handlingsplan på statsstøtteområdet af 7.6.2005, KOM(2005) 107, afsnit 11.

⁽⁸⁾ Se Kommissionens beslutning af 24.1.2007 (C(2006) 6630) i sag N 270/2006, betragtning 67.

Hensigtsmæssigt udformet ordning

Kriterierne for at medtage en teknologi i ordningen er fastsat på grundlag af den pågældende teknologis egnethed til at erstatte elopvarmning. De norske myndigheder har forklaret, at kun teknologier, der kan kategoriseres som såkaldte »grundlastopvarmningssystemer«, er omfattet af ordningen. Ifølge de norske myndigheder er grundlastopvarmningssystemer de teknologier, der kan erstatte elopvarmning og give samme opvarmningskomfort som elopvarmning døgnet rundt ⁽¹⁾.

De norske myndigheder har forklaret, at alternative vedvarende opvarmningsteknologier, der er omfattet af ordningen, har tre fællestræk: de skal have en begrænset udbredelse på det norske marked, kunne erstattet elopvarmning og kræve et minimum af brugerindgriben. Tilsynsmyndigheden bemærker, at ikke alle de teknologier, der er omfattet af ordningen, er velegnede til fuldt ud at erstatte elopvarmning ⁽²⁾. De norske myndigheder har imidlertid ræsonneret, at teknologier, der er omfattet af ordningen, er bedre udformet til systematisk at mindske elforbruget til opvarmning af en almindelig husholdning.

At yde tilskud til forbrugerne for at fremme en ændring i efterspørgslen fra elopvarmning til alternative, vedvarende opvarmningssystemer i husholdninger forekommer at være et hensigtsmæssigt instrument til at påvirke forbrugernes adfærd direkte. Uden den statsstøtte, der ydes inden for rammerne af ordningen til fremme af alternativ opvarmning, ville forbrugernes efterspørgsel sandsynligvis ikke have ændret sig i retning af vedvarende opvarmningsteknologier inden for samme tidsramme.

Hvis der ikke iværksættes bestemte miljøvenlige foranstaltninger, kan statsstøtte principielt anses for at være forenelig med EØS-aftalen ⁽³⁾. Den norske ordning har til formål at tilskynde forbrugerne til at investere i miljøvenlige teknologier, der er egnede til at mindske elforbruget, og som har en begrænset udbredelse på det norske marked for opvarmning i husholdninger.

Tilsynsmyndigheden finder desuden, at støttebeløbet er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at tilskynde forbrugerne til at skifte fra elopvarmningssystemer til de alter-

native, vedvarende opvarmningskilder, der er omfattet af ordningen. Ordningen til fremme af alternativ opvarmning medfører, at forbrugerne får refunderet op til 20 % af de dokumenterede støtteberettigede udgifter, dog højst 4 000 NOK eller 10 000 NOK afhængig af den pågældende type teknologi. Det maksimumsbeløb, der kan ydes til køb af en alternativ opvarmningsteknologi, står i forhold til udgifterne til den pågældende teknologi.

Tilsynsmyndigheden finder af disse årsager, at ordningen er hensigtsmæssigt udformet for at nå det miljøvenlige mål af fælles interesse.

Ingen fordrejning af konkurrencen og påvirkning af samhandlen i EØS i et omfang, der er i strid med den fælles interesse

Til slut skal det vurderes, om muligheden for at fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde er af en art, der er i strid med den fælles interesse.

Tilskuddene betales direkte til forbrugerne, som frit kan vælge mellem de produkter, der opfylder ordningens målkriterier uafhængigt af, hvilken virksomhed der tilbyder den alternative opvarmningsteknologi. Ordningen skaber således ikke en unødvendig fordrejning af konkurrencen og påvirkning af samhandlen i EØS i sektoren for de teknologier, der er omfattet af ordningen.

Klageren har anført, at ordningen fordrejer konkurrencen, eftersom den omfatter træpilleovne, men ikke brændeovne. Ifølge klageren udgør brændeovne en teknologi, der i høj grad ligner træpilleovnsteknologien og burde være omfattet af ordningen. I modsætning hertil har de norske myndigheder anført, at brændeovne ikke opfylder de målkriterier, der er fastsat i ordningen til fremme af alternativ opvarmning. Tilsynsmyndigheden finder, at selv om klageren kan have ret i at hævde, at der er en konkurrencemæssig forbindelse mellem brændeovne og alle eller i hvert fald visse af de teknologier, der er omfattet af støtteordningen, ser det ud til, at brændeovne ikke opfylder kravene for at være støtteberettigede i henhold til ordningen. Tilsynsmyndigheden har i den forbindelse ingen indvendinger mod ordningens objektive kriterier og de norske myndigheders vurdering af, hvilke opvarmningsteknologier der er bedre egnede til at opfylde de miljømål, der forfølges med ordningen. Ordningen til fremme af alternativ opvarmning er baseret på tre objektive kriterier, hvad angår støtteberettigelse (dvs. begrænset udbredelse på markedet, egnet til at erstatte el som hovedopvarmningskilde og et minimum af brugerindgriben), og som brændeovne slet ikke eller kun delvis opfylder. Tilsynsmyndigheden erkender desuden, at brændeovne allerede udgør en veludbredt teknologi i Norge. Tilsynsmyndigheden finder således, at kriterierne for at være støtteberettiget i medfør af støtteordningen objektivt set er berettigede, og at ordningen ikke strider mod andre bestemmelser i EØS-aftalen, herunder reglerne om ikke-diskriminering på grund af nationalitet eller om ligebehandling. Tilsynsmyndigheden finder desuden, at de norske myndigheder yderligere har begrænset de negative virkninger for konkurrencen ved at fastsætte en

⁽¹⁾ Brev fra Olje- og energidepartementet af 15.1.2007 (registreringsnr. 406849), s. 5.

⁽²⁾ Ifølge Enova SF's brugermanual for solfangerne, der er tilsluttet vandbaserede opvarmningssystemer (en teknologi, der er omfattet af ordningen), kan disse systemer f.eks. kun dække op til 50 % af en husholdnings samlede varmeforbrug. Solfangere kan, når de tilføres tilstrækkelige mængder solenergi, køre kontinuerligt uden regelmæssigt tilsyn, og når de er i drift, udgør de for forbrugeren en behagelig, men dog kun delvis kilde til alternativ opvarmning. Brugermanualen findes på Enova SF's websted: <http://www.minenergi.no/sitepageview.aspx?sitePageID=1083>.

⁽³⁾ Retningslinjerne fra både 2001 og 2008 omhandler støtte til vedvarende energikilder, hvor støtten har form af en kompensation for den økonomiske ulempe, vedvarende energikilder medfører i konkurrence med mindre miljøvenlige energikilder (se retningslinjerne fra 2001, afsnit 49-59 og retningslinjerne fra 2008, afsnit 48-50).

relativt lav støtteintensitet. Tilsynsmyndigheden fastholder derfor, at den mulige forbrejning af konkurrencen i retning af brændeovne og andre potentielt konkurrencedygtige teknologier ikke er i strid med den fælles interesse og forekommer berettiget på grundlag af den test til afvejning af fordele og ulemper, der er nævnt ovenfor.

Tilsynsmyndigheden finder af disse årsager, at ordningen sigter mod et veldefineret mål af fælles interesse, er velegnet til at virkeliggøre målet af fælles interesse og i den forbindelse er et velegnet instrument, virker som en tilskyndelse og står i forhold til målet, samt at den ikke fordrejer konkurrencen og påvirker samhandlen i EØS i et omfang, der er i strid med den fælles interesse. Tilsynsmyndigheden finder følgelig, at ordningen er berettiget efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

4. KONKLUSION

I lyset af det foregående konkluderer Tilsynsmyndigheden, at den norske ordning til støtte af alternativ, vedvarende opvarmning og elbesparelser i private husholdninger udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og er forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

De norske myndigheder mindes om forpligtelsen i medfør af artikel 21 i del II i protokol 3 sammenholdt med artikel 6 i beslutning nr. 195/04/KOL om hvert år at fremlægge rapporter om gennemførelsen af ordningen.

De norske myndigheder gøres desuden opmærksom på, at alle planer om at ændre ordningen skal meddeles Tilsynsmyndigheden —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den norske ordning til fremme af alternative, vedvarende opvarmnings- og elspareforanstaltninger i private husholdninger udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Støtteordningen er forenelig med EØS-aftalens funktion i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Artikel 3

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2009.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Kristján A. STEFÁNSSON
Medlem af Kollegiet

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA